SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

o. 70. JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, APRIL 15, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 15-го КВІТНЯ 1988 Ч. 70. РІК XCV.

Ю. ШУХЕВИЧ ЗАЛИШАЄТЬСЯ В СИБІРІ

Париж. — Як інформує д-р Анна-Галя Горбач в „Українському Слові" з 3-го квітня ц.р., Юрія Шухевича звільнили після відбуття 5-літнього заслання, що його він як інвалід (в наслідок важких тюремних табірних обставин втратив зір) відбував в інвалідному домі „Лесная Дача" в місцевості Оскіно Томської області в Сибірі. Однак він залишився і надалі там жити, бо в Україну він не має змоги повернутися. З дружиною Валентиною Троценко, що спершу проживала в Нальчику, на Кавказі, опісля в Калінінграді і врешті від кількох років живе у Волгограді. Ю. Шухевич розвівся тому кілька років. Між друзями Юрія є контроверсійні думки про долю подружжя Шухевич-Троценко, з якого вийшли двоє дітей: Роман Шухевич, народжений 1970 року, та Ірина, народжена 1971 року.

До Львова Юрій не може повернутися, бо його мати живе з хворою дочкою в дуже тісному мешканні, де немає місця для третьої особи. Ю. Шухевич в Оскіно одружився з тяжко хворою жінкою з Білорусі, що проживає в тому ж домі для інвалідів. Одружився з нею, щоб їх відносини мали законне оформлення.

Насправді йдеться про жертвенну опіку незрячим Юрієм над важко хворою людиною, що сама незряча і спаралізована. Її треба і мити, і одягати, і годувати.

„Думка, що я ще комусь потрібний, що можу комусь допомогти у ще більшому каліцтві, як моє, дає мені силу жити, інакше бо я нікому вже непотрібний". Ці слова Ю. Шухевича передала людина, що принесла його привітання і подяку.

Ще тому кілька років звернувся до А. Горбач Ю. Шухевич листовно (в нього є машинка до писання і він навчився сліпо писати на ній), не висилати йому жадних посилок, бо в нього нема грошей, щоб їх викупити на митниці. Однак листи до нього писати можна, завжди знайдеться хтось в домі інвалідів, що йому їх прочитає. Адреса Юрія Шухевича: Березинського 636147, Томская область, Шегарский район, Оскіно, Дом інвалідов „Лесная Дача".

РОЗПОЧАЛИСЯ ПРАЦІ НАД ЕНЦИКЛОПЕДІЄЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

Ню Йорк (НТШ). — В неділю, 27-го березня 1988 р. підписано тут у приміщеннях НТШ угоду між Науковим Товариством ім. Шевченка в Америці та Фундацією Приятелів Енциклопедії Українознавства як видавцями, з одного боку, та д-р Василем Маркусем як редактором чергового енциклопедичного проєкту, з другого, у справі редагування нового твору — Енциклопедії Української Діяспори (ЕУ-Д).

Рішення у цій справі обидві установи прийняли вже раніше і, фактично підготовчі праці над ЕУ-Д вже почалися. Але до остаточного підписання угоди дійшло лиш тепер після узгіднення ряду питань. Угода увійшла в силу ретроактивно від 1-го січня 1988 року, тобто від часу, коли вже розпочато працю. Редактор ЕУ-Д плянує приготовити весь матеріял абеткової енциклопедії у 6-ох томах приблизно 3,500 — 4,000 сторінок друку великого формату до кінця 1992 року, з тим, що деякі томи (про окремі країни чи континенти) будуть готові раніше. Саме тепер проходять праці над укладанням прелімінарного каталогу гасел.

Угоду підписали д-р Ярослав Падох, голова НТШ, та мгр Володимир Баранецький, президент фундації, від спонзоруючих установ, які будуть фінансувати цей проєкт, та проф. Василь Маркусь, як головний редактор. В ділових нарадах, де обговорено поступ праці, річний прелімінар бюджету та плян праці на 1988 рік брав участь також скарбник НТШ, д-р Іван Сеник.

Редакція ЕУ-Д тимчасово примістилася в Чикаго в будинку Філії Українського Католицького Університету. Редактор нав'язує контакти і співпрацю з окремими установами та людьми в різних країнах. Закликається зацікавлених осіб, які бажають контактуватися з редакцією або надсилати джерельні матеріяли (пропам'ятні книги, довідники, ілюстрації, альбоми тощо), звертатися до редакції на адресу: Encyclopedia of Ukrainian Diaspora, 2305 W. Superior St., Chicago, Ill. 60612.

Влаштовують бенкет із забавою на Гарвардський Проєкт

Бриджпорт, Конн. (І. Хомяк). Громадський Комітет з нагоди ювілейного року Хрищення України влаштовує бенкет із забавою в суботу, 30-го квітня ц.р., в Hillandale Country Club, Trumbul Conn. початок в год. 6-ій вечором, обід в год. 7-ій. До танців буде приґравати оркестра „Журавлі". Квитки можна набути у: Leona Petrashek, 129 Weber Ave., Bridgeport, Conn. 06610, тел.: (203) 368-4607.

Під час бенкету проф. Франко Е. Сисин з Гарварду виголосить святочне слово. Весь дохід з цього бенкету призначений на фінансову підтримку Гарвардського Проєкту.

Українці виступлять на фестивалі

Юніверсіті Парк, Па. — Тут в бaлевій залі будинку ім. Гецеля Стейтового університету Пенсильванії відбуватиметься 10-ий з черги слов'янський фестиваль в днях 15-17-го квітня ц.р.

Із виставками народного мистецтва виступлять: білоруси, хорвати, чехи, поляки, росіяни, серби, словаки, словінці, та українці. Крім того мистецтво писання українських писанок демонструватимуть Микола Пефгі та Шана Місковські впродовж трьох днів.

В суботу, 16-го квітня, від год. 1-ої по полудні почнуться виступи мистецьких ансамблів, включаючи народний ансамбль Українського Студентського Клюбу. В неділю, 17-го квітня, о год. 1-ій виступить також український танцювальний ансамбль з Вілкс-Беррі, Па.

ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ „СІЧ"

Нюарк, Н. Дж. — Загальні збори Спортової Фундації УСВТ „Чорноморська Січ", які мали відбутись в суботу, 23-го квітня ц.р., перенесено на суботу, 30-го квітня. Збори відбудуться у власній домівці тут при 680 Сенфорд аве.

„НЕХАЙ ЦЕ МОЄ СЛОВО ДОЛЕТИТЬ ДО СТОЛИЧНОГО КИЄВА"

(ВЕЛИКОДНЄ СЛОВО БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА ДО БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ СУЩИХ І ПО ВСЬОМУ СВІТІ РОЗСІЯНИХ ПЕРЕДАНЕ РАДІОСТАНЦІЯМИ В НЕДІЛЮ, 10-ГО КВІТНЯ 1988 РОКУ)

Дорогі й улюблені!

Радісним і оживляючим вітанням „Христос Воскрес!" вітаю вас — моїх рідних і любих братів і сестер. Нехай радість воскресшого для нашого спасіння Христа-Страдника покриє всі смутки і печалі, що трапляються людям на шляху їхнього земного життя.

Цьогорічний Великдень зустрічає людство в умовах ще більшого знехтування людьми Божих Заповітів та ще глибшого і гострішого ускладнення міжнародних відносин. Усе частіше стаємо свідками банкрутства різних ідей і моделів, що їх пробують люди реалізувати лише і виключно на матеріяльній базі, нехтуючи наявністю у всьому і повсякчас Творця і Всесильного Господа нашого.

Найбільш переконуючим сьогодні прикладом на це є „Імперія зла", колишня московсько-російська імперія, що сховалася тепер за чотирма літерами СССР. Уярмивши на протязі останніх 350 років, шляхом кривавих підбоїв, понад 120 народів і національних груп, Москва обікрала ці народи з усього, що було даром Божим людині і народам.

Владу над мільйонами невільників Москва справляла і тепер виконує силою зброї та тягарем кайданів, сіючи водночас ворожнечу між поневоленими нею народами. І тут за прикладом недалеко. Вірменія, — рідна сестра-страдниця України, що у віках пролила річки крови і сліз за вірність Христу і любов до свого найближчого ближнього... Перериваю писати, щоб встати та схилити побожно свою сиву голову перед спільною могилою понад 400 мучеників, що їх кілька тижнів тому замучили та сотками покалічили на їхній рідній землі.

Стає зчерги перед очима Афганістан і тисячі наших любих хлопців, примусових вояків окупаційної совєтської армії. Військове командування СССР уже перестало висилати на батьківщину цинкові трумни з тілами героїв, бо над залютованими цинковими трумнами збиралися не тільки батьки і матері та рідні, але й люди з сусідніх сіл, щоб кинути на домовину грудку землі та зціпивши з болю зуби запитати: — За що, тебе мологодо, як того дуба, підрізали?..

Імперії дбають, щоб їхні кордони з рештою світу сягали якнайдальше від їхнього національного центру. Це саме присуще і московській імперії. Тепер вона, одержима гоном до всесвітнього панування, і накинення іншим народам свого суспільно-економічного комуністичного моделю, будує свої точки опору і наступу на всіх океанах та в околицях стратегічних районів у світі.

Але, на шляху до всесвітнього панування Москва натрапляє все більше на непередбачені нею перешкоди, однією з яких стало банкрутство комуністичної ідеології та її суспільно-економічної системи. Крім того, за 70 років різних експериментів та знущання над духовими і національними цінностями поневолених народів Москва

(Закінчення на стор. 7)

Читачі „Жовтня" нарікають на калічення мови в Україні

Джерзі Сиτі, Н. Дж. — В літературному журналі „Жовтень" ч. 3 з березня 1988 року, який виходить раз у місяць у Львові, а видає його Спілка письменників України, появився цікавий лист до редакції одного з читачів Ігоря Колодочки з с. Слоут на Сумщині. Відноситься цей лист до питань культури української мови і автор розпочинає його заувагою про написи на продуктах, які випускають республіканські підприємства, і підтверджує, що вони в більшості російські та запитує чому не можна робити їх двомовними? Автор признає, що трапляються де-не-де написи двомовні але які вони? Тут І. Колодочка нагадує львівським підприємствам, що й вони чимало зусиль докладають до калічення рідної мови і для прикладу подає, що на цукерках пишуть „конфети", парфуми називають „духами", а крамниці „магазинами".

Дальше автор пише, що час серйозно застановитися над ситуацією. „Треба упорядкувати словники, не допускати проникнення у мову малоросійських перекручень під виглядом „інтернаціоналізму", якщо є повноцінні українські відповідники". Згадує і про те, що нічого дальше не чути про долю пропозиції, яку подали українські письменники — введення до абетки літери „ґ". Твердить автор листа, що у школах, особливо російських, дуже погано викладають українську мову. Його молодша сестра ходить до російської школи — „у Запоріжжі інакше й бути не може", — перейшла вже до шостої кляси, але українську мову знає дуже погано.

У дальшому автор подає приклади, як калічать мову славні гумористи своїми „утюгами", „чемоданами" і „одіялами". Турбується цей читач і тим, що в Україні мало дитячих театрів українською мовою, „рок" музика не має національного напрямку, а авторська пісня розвивається слабо. Пише про те, що чимало розголосу є про фільм „Данило — князь Галицький", і запитує „а цікаво, якою мовою він буде демонструватись (або вже демонструється) у кінотеатрах республіки?" При тій нагоді запитує чому в Україні майже немає україномовних фільмів? Коли ж правдивими є твердження, що майже 70 відсотків фільмів дублюють українською мовою, то чому їх майже не показують у кінотеатрах і на екранах телевізії?

Автор робить закид, що слабо пропаґується українська пісня засобами масової інформації, які повинні б це робити. Дальше питає: а якою мовою ведеться викладання у музичних і хореографічних школах? „Мабуть і у Львові (який уважається найбільш українським містом на Україні, її духовною столицею) тут далеко не все гаразд. А торгівля, побутове обслуговування, міліція? Не знаю як у Львові, але на Подніпров'ї усе це майже повністю російськомовне. Українська мова не функціонує у такій сфері життя республіки, як спорт. Це теж дуже важливо для патріотичного та інтернаціонального виховання молоді".

І. Колодочка на закінчення пише що вже писав до „Літературної України", а тепер звертається до „Жовтня" з пропозицією, щоби створити Фонд розвитку української мови.

Дивно звучить така пропозиція читача в „Українській республіці".

Парлямент Словенії настоює на резиґнації центрального уряду

Любляна, Югославія. — Вперше за роки існування комуністичної Югославії — федерації кількох країн і автономних республік — парлямент однієї з республік затіяв досі не застосовувану конституційну процедуру, яка у принципі може привести до резиґнації Союзного виконавчого віча (федерального уряду).

Як повідомляє газета „Дневнік", голова скупщини (парляменту) Словенії Міран Потр довів до відома голови Союзного виконавчого віча, президента та інших югославських керівників, що кілька членів скупщини республіки Словенії внесли пропозицію про резиґнацію центрального уряду країни. Згідно з конституцією республіки Словенія, центральний уряд і президент Федеративної Республіки Югославії зобов'язані зреаґувати на подібну пропозицію і офіційно повідомити парляментаристів Словенії про прийняте рішення.

Якщо пропозиція буде прийнята до розгляду, то словенська скупщина внесе справу про резиґнацію Союзного виконавчого віча на розгляд Союзної скупщини (парляменту) в Београді.

Безпрецедентна пропозиція словенських парляментаристів зв'язана з економічною політикою центрального уряду Югославії, яку останнім часом гостро критикували. Економіка країни переживає страшну інфляцію, яка досягає 170 відсотків, крім того панує 15-відсоткове безробіття; а фінансова заборгованість зарубіжним кредиторам досягла суми 20 більйонів долярів. Все це викликає різке незадоволення населення країни.

Щоб хоч трохи спинити інфляцію, уряд Бранка Мікуліча у листопаді минулого року на шість місяців заморозив споживчі ціни, а також розмір платні. Це рішення викликало болючу реакцію в Словенії, найбільш економічно розвинутій республіці Югославії. Однак у зв'язку з катастрофічним браком деяких споживчих товарів, уряд змушений був розморозити ціни на ряд товарів. Це привело до того, що індекс споживчих цін у березні цього року піднявся на 6.4 відсотка у порівнянні з лютим.

Б. Мікуліч відкидає критику „знизу" на адресу свого уряду, звалюючи вину за всі недоліки на керівників окремих республік.

У СВІТІ

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ЧТК розповсюдило текст інтерв'ю, яке президент країни Мільош Якеш дав кореспондентам американського журналу „Тайм". Журнал надрукував лише уривки з цього інтерв'ю. Комуністичний лідер Чехо-Словаччини відкинув обвинувачення Заходу щодо переслідування прав чеських віруючих, і, в свою чергу, обвинуватив деяких релігійних діячів країни у спробах використати релігію в політичних цілях. „Є окремі особи, іноді навіть невіруючі, які намагаються, прикриваючись релігією, добиватися політичних цілей, спрямованих на дестабілізацію суспільства", — сказав М. Якеш у своєму інтерв'ю. На думку Якеша, протести віруючих, що все голосніше роздаються в Чехо-Словаччині, „організовані ззовні і не мають нічого спільного з проблемами віри". Майже півмільйона чехословацьких католиків поставили у цьому році свої підписи під 31 пунктом заяви, вимагаючи призначити єпископів, збільшити кількість священиків і дотримуватися прав віруючих. У Чехо-Словаччині тепер залишилося три єпископи, кожному з яких понад 75 років. Уряд відмовляється призначити єпископів на місця, що звільнилися від 1973 року.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що Пакістан і кабульський режим мають підписати угоду про мир в Афганістані, борці за свободу не думають складати зброю. „Нема ніяких ознак, що муджагедіни зменшать свою бойову активність. Вони говорили і говорять, що справа про мир може бути вирішена лише на переговорах між ними і совєтами", — заявив в інтерв'ю кореспондентові Ассошіейтед Пресс західній дипломат, який просив не називати його прізвища. Цей же дипломат повідомив, що з початку квітня з новою силою спалахнули бої у провінції Льоґар, де муджагедіни захопили сім укріплених позицій військ кабульського режиму.

МІЖНАРОДНИЙ СУД В ГАЗІ обвинуватив З'єднані Стейти Америки у порушенні прийнятих зобов'язань. На думку суду, це проявилося в тому, що Адміністрація Регена постановила закрити нюйоркське представництво Палестинської Визвольної Організації (ПВО) при ООН і інформаційне бюро у Вашінгтоні. Юрисконсультант Організації Об'єднаних Націй Карль-Авґуст Фляйшгравер заявив перед 15-ма суддями, які представляють 15 країн, що ЗСА порушили свої зобов'язання, прийняті у 1947 році. За його словами, країна, яка прийняла в себе Організацію Об'єднаних Націй, не має права виганяти будь-яку місію чи представництво ООН з власної ініціятиви. Фляшгравер сказав, що прийняті З'єднаними Стейтами зобов'язання передбачають створення спеціяльної комісії, яка має повноваження вирішувати, чи закривати якусь місію або представництво. Адміністрація Регена прийняла рішення вигнати представників ПВО з Вашінгтону і Ню Йорку, керуючись законом про боротьбу з терроризмом, прийнятим Конґресом у 1987 році. Президент міг наложити вето на рішення Конґресу, але він підписав законопроєкт, який прийняв силу закону, а тому його треба дотримуватися. Згідно з цим законом, на території ЗСА не мають права перебувати групи і організації, кваліфіковані як терористичні. Саме такою являється ПВО.

МАДЯРСЬКА ГАЗЕТА „Мадяр Немжет" надрукувала дивне інтерв'ю з Імре Позгаєм, який очолює Патріотичний народний фронт — організацію, що об'єднує мадярські партійні, профспілкові, соціяльні та інші групи. І. Позгай заявив, що прогрес у країні може бути досягнутий лише тоді, коли буде перебудована вся соціялістична структура. Він попередив: „Не зловживайте терпінням народу, бо з політичною стабільністю буде покінчено". Інтерв'ю в газеті появилося два дні після офіційної заяви мадярської соціялістичної партії праці (партія мадярських комуністів), в якій говорилося про майбутні реформи. Серед пропозицій комуністів — таємне голосування на виборах, багатопартійна система в країні, обмежений термін перебування на керівних посадах партійних і державних чиновників. 20-го травня у Будапешті відкриється черговий з'їзд мадярських комуністів. На ньому буде обговорено багато з висунених пропозицій. Теперішнє інтерв'ю Позгая показує, що комуністи готові до деяких ліберальних реформ. Мадярська модель соціялізму вважається майже зразком для горбачовської економічної „перебудови".

БОРОТЬБА ЗА ВЛАДУ В СССР ТРИВАЄ

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Филіп Тавбман інформує у числі з 14-го квітня ц.р., що боротьба за владу на кремлівському олімпі, зокрема між Михайлом Горбачовим і Єгором К. Лігачовим, триває далі, а навіть поглиблюється.

Друга після генерального секретаря ЦК КПСС особа у Політбюро, Є. Лігачов, продовжує відкрито і приховано, за допомогою своїх прихильників твердої політики, критикувати політичні й економічні потягнення М. Ґорбачова, зокрема перебудову цілої господарської системи і політику „гласності", яку при кожній нагоді Горбачов намагається підтримувати, вбачаючи у таких змінах великі користі для відбудови занепалої совєтської економіки і співпрацю СССР із західніми країнами, зокрема великодержавами, які допоможуть Совєтському Союзові, як то кажуть, „стати на ноги" і зменшити свої видатки на озброєння, перекинувши частину заощаджених фондів на піднесення життєвого рівня населення.

Таку політику Є. Лігачов називає „занадто ліберальною". За його допомогою, як кажуть поінформовані особи і дисидентські джерела, у деяких совєтських виданнях появилися нібито аналітичні статті нової політики М. Горбачова, у яких вчені економісти, а також військові спеціялісти, які в цьому випадку підтримують потихеньку очевидно політику Лігачова, кажучи, що така політика криє в собі великі небезпеки для соціялістичної системи.

Одна з таких „аналітичних", дуже тенденційних статтей появилася в газеті „Совєтская Россія", яка викликала зацікавлення у західніх політичних спостерігачів і кореспондентів тимбільше, що цю й подібні статті скритикувала газета „Правда", орган ЦК КПСС помістивши цілосторінкове „виясненния" і атаку на тих, які „критикують рішення Політбюра з минулого місяця". Статті в обидвох газетах без сумніву сиґналізують про небезпечну боротьбу внутрі компартії СССР і про те, що у висліді цієї боротьби хтось полетить з партійного олімпу, скоріше чи пізніше.

На протязі останніх двох років Є. Лігачов проповідував більш поміркованy політику, особливо щодо співпраці із Заходом, редукції озброєння, економічних змін тощо. Досі переможцем виходив М. Горбачов, політику якого підтримує суспільство і нижчі партійні органи, але ніхто не здогадувався, що боротьба за владу у Політбюро набере відкритих форм, як це сталося останньо, — кажуть західні спостерігачі.

Книжка про Одесу має прихильний відгук

Кеймбридж, Масс. (ФК-У). — Недавно Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) видав книжку про Одесу авторства д-р Патриші Герліґи, американки ірляндського походження. Назва монографії: „Одеса — історія 1794-1914" (411 ст.).

Книголюб і одесит з Каліфорнії Микола Костирка, одержавши книжку написав до УНІГУ, що йому цікаво було довідатись, що книжку написала особа, яка мабуть не бачила тої Одеси" (д-р Герліґи відвідала Одесу в рамках американсько-совєтських наукових вимін, які з американської сторони спонзоровані Радою міжнародних вимінів (IREX).

Він, читаючи книжку, не міг знайти слів признання для авторки за вдоволення, що його відчув, вглиблюючись в цей твір. М. Костирка подивляє велич праці, що треба було вкласти, щоб „відкопати" таку обширну історичну документацію.

Дальше М. Костирка пише: „Нехай вас не дивує чому мене зацікавила ця книга. Крім того, що я українець, я ще й одесит. Я народився в цьому прекрасному місті й перебував там до 1944 року. Отже в моїй пам'яті залишилось багато чого доброго і поганого. Не знаю чи авторка має на меті продовжувати розшуки про дальші роки існування Одеси, але якщо так, то треба бути обережним, користуючись совєтськими матеріялами. Думаю, що тут можуть бути корисними живі свідки. Трохи є і в моїй пам'яті".

Я народився 1900 року і маю що пригадати. Мій син намовив мене записати родинну хроніку на відео-записній стрічці. Дотепер записано десять стрічок і я зупинився на першому етапі еміґрації після війни у Відні. Зацікавлені можуть познайомитись зі записом".

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНГТОНІ РЕЧНИК Пентагону Ден Говард заявив, що в Панамі американські військові поліцаї помилково застрілили вояка американської морської піхоти, думаючи, що це панамські військовики пробують вкрастися на базу. Вбито 25-літнього рядовика морської піхоти, Рікарда Вільягормозу з Пуерто Ріко.

ПРЕДСТАВНИК ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА повідомив, що в червні цього року у З'єднані Стейти будуть перевезені останки 28 американських вояків, що загинули при штурмі Форту Ері в канадській провінції Онтаріо у 1814 році. Форт був захоплений американцями під час так званої Другої англо-американської війни, коли молода республіка намагалася нанести англійцям остаточну поразку. Останки вояків будуть похоронені на Національному цвинтарі в місті Бат у стейті Ню Йорк.

ПРИВІТАННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО секретаря департаменту торгівлі Вілліяма Веріті в Москві були чемні, але критичні. Чемність проявлялась в словах привіту на летовищі, а критика прийшла згодом, як совєтський прем'єр-міністер Ніколай Рижков заявив, що торговельні спілкування ЗСА і Совєтського Союзу не є ще на задовільному рівні.

СЕНАТОР БАБ ДОЛ з Канзасу повернувся до своїх обов'язків у Капітолю після кількох місяців передвиборчої кампанії на президентську номінацію. Але після кількакратних зусиль сен. Б. Дол таки визнав свою проґру і відступив від намагань здобути номінацію Республіканської партії на президентську кандидатуру. Він з своїм поворотом чітко підкреслив свої бажання й надальше залишитися на позиції провідника республіканців в Сенаті.

НАЗИВАЮЧИ ЦЕ „ВИЇМКОВОЮ історичною подією", Бюро патентів ЗСА видало у вівторок, 12-го квітня ц.р., Гарвардському університетові перший в світі патент для вищої форми життя — миші спеціяльно схрещеної дослідниками медичної школи з допомогою технічних генетичних маніпуляцій. Ця виїмкова подія зразу створила два протилежні погляди дослідників і науковців, одні з яких твердять, що це буде великою допомогою у дослідах ракових хворіб, а інші залякують, що це є перший крок до маніпуляції живих істот, включно з людиною.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ґорбачов у сліпому афганському куті

Коли у травні цього року приїде до Москви президент Роналд Реґен, то совєтська державна верхівка з Міхаїлом Ґорбачовим у проводі здає собі справу, що поруч із розмовами про підписання нового договору про редукцію далекосяжних ракет, Реґен напевне вимагатиме знову виведення совєтських військ з Афганістану. Відомо, що у грудні 1979 року СССР вмаршував до Афганістану 80,000 реґулярною армією із танками і військовим летунством. За минулих дев'ять років большевики втратили там у війні проти масової ворожої їм партизанки поверх 100,000 вбитих і ранених вояків. Гостра економічна криза, яка вимагає скорочення видатків на такий люксус, як окупація непокірливого Афганістану, поруч з безнадійністю дальшої війни і натиском від усього вільного світу спонукало Москву вести у Женеві переговори з Пакістаном, місцем прибіжища для мільйона втікачів із Афганістану та випадової бази щораз краще зорганізованої і узброєної партизанської армії. Пакістан кровно зацікавлений у ліквідації цієї проблеми, бо хоча отримує зброю і харчі та гроші від Америки, все той мільйон афганських втікачів страшенне обтяжує країну.

У минулонедільному „Ню Йорк Таймсі" є вістка про те що „сам" Ґорбачов полетів до Ташкенту і мав там довгу нараду з номінальним афганським прем'єром Наджібуллою, наступником накиненого Афганістанові генерального секретаря афганської Комуністичної партії Бабрака Кармаля. Звичайно, про зміст цієї наради Ґорбачова з Наджібуллою не сказано нічого. Зате сказано, що совєтський міністер закордонних справ Едуард Шеварднадзе передав американській амбасаді в Москві ноту, яка ніби сприяє американській пропозиції: що ЗСА так довго доставлятимуть афганським партизанам зброю, як довго Москва постачатиме зброю своєму і державному афганському війську. Така формула ніби мала би бути вступом до підписання договору про відкликання совєтських військ з Афганістану і переведення там виборів на нового президента під міжнародною контролею. Тоді Америка припинила би підтримувати зброєю протисовєтських партизанів і зліквідовано би партизанські бази, як теж тисячі бараків у Пакістані, де живуть афганські втікачі. Але тут знову виринає така сама проблема, як у переговорах і договорах Америки з СССР про зброю: справа довір'я. Яку ґарантію дає СССР, що він, позбувшися афганської партизанки не вмаршує новою армією до Афганістану і не підчинить собі цієї країни?!

Совєтський Союз — територією, населенням та збройними силами могутня великодержава. Тамошня диктаторська однопартійна система у протилежності до демократичної — найлегша, бо диктатор, яким є кожночасний генеральний секретар компартії СССР відповідальний тільки перед Політбюром і партійним Центральним Комітетом, але вже Ґорбачов перевів поважну „чистку", позбувшись найгрізніших противників. Проте ворожим супроти „перебудови", що її заповів Ґорбачов, є цілий державний апарат, члени якого не хочуть позбутися теплих посад і наживи. А щодо гласности, то — як пророчисто говорить про це заголовок окремої статті в недільному „Ню Йорк Таймсі" — „Свобода критикувала та дозволила критикувати свободу". Це подібна історія, як із боротьбою проти пияцтва, що її повів Ґорбачов. У державних крамницях із горілками дістати пляшку трудно. Зате не стало в СССР цукру, бо з нього масово роблять самогон. Большевики є висококваліфікованими фахівцями у збіднюванні кожної окупованої ними країни. Ось у Польщі, де харчів було завжди вбрід, масло є тепер люксусом, і кажуть приїжджі з Польщі туристи, що найкращим дарунком запрошеного, який іде в гості, є півфунта масла купленого на чорному ринку... Чи не цікаві, хоч сумні часи, в яких живемо?!

Іван Скочиляс

ДО ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ

Це почалося 17-го лютого 1985 року. В тому дні в українській пресі в ЗСА появився „Заклик Українських Церков" у З'єднаних Стейтах Америки в справі відзначення Ювілею Тисячоліття Християнства в Україні. Заклик підписали оба Митрополити наших Церков.

У заклику сказано, що в 1988 році належить торжественно відзначити Тисячоліття офіційного прийняття Християнства в Україні, що його довершив володар України св. рівноапостольський Володимир Великий. У цьому „Заклику" згадано, що наш нарід в Україні перебуває в жорстокій неволі й не може свобідно подякувати Господеві за ласку святого Хрищення. Нарід переслідуваний за віру в Бога, молиться у новітніх катакомбах. Тому ми у вільному світі маємо почесний обов'язок об'єднано подякувати Господеві за святу ласку Хрищення, за тисячу років світла Божої Правди.

Тому наші архипастирі звернулися до проводів і керманичів, які стали переємцями державних установ вільної України та її вояцьких традицій, до установ наукових, культурно-освітніх, суспільно-громадських, забезпеченевих союзів, фінансових, кооперативних, професійних об'єднань, до жіночих і молодечих товариств і організацій, до прицерковних товариств і до всіх християн українського походження, щоб прислали представників на збори, щоб створити єдиний громадський Комітет Святкування Тисячоліття Християнства. Збори назначено на 3-го березня 1985 року у Філядельфії. Це було офіційне запрошення нашої церковної Ієрархії звернене до усієї нашої спільноти в ЗСА.

Цей заклик духовних архипастирів живо й об'єднано прийняла наша спільнота в ЗСА, без різниці віроісповідання.

Дня 23-го березня 1985 року до Філядельфії усі крайові наші установи прислали своїх делеґатів без огляду на віровизнання — участь взяли католики, православні і делеґати протестантських об'єднань. Наша спільнота зрозуміла, що на нас звернені очі поневолених братів і сестер в Україні. Ми маємо можливість свобідного вислову й дії, щоб стати в обороні Правди, в обороні прав і історичної спадщини українського народу. Усіх нас єднає спільність Христової віри і спільність походження. Нас об'єднує любов Бога і любов українського народу.

В установчих Зборах взяло участь 178 осіб, які репрезентували 74 Установи. Одноголосно вибрано Президію Крайового Комітету, опісля Діловий Комітет та різні комісії. Все це під протекторатом Ієрархів обох наших Церков і пасторів протестантських об'єднань.

Завдання і праця Крайового комітету були передбачені у двох напрямах: внутрішньо-громадському і у зовнішньому секторі. У внутрішньо-громадському було метою в першу чергу зрушити увесь край, щоб у всіх наших більших поселеннях зорганізувати місцеві Комітети. Ці місцеві Комітети у співпраці з парафіянами мають влаштовувати у своїх місцевостях ювілейні торжества залежно від своїх спроможностей. Крім цього завданням Комітету є зорганізувати величавий всенародний здвиг у Вашінгтоні. Кинуто гасло, що тому, що український народ не може свобідно відсвяткувати Тисячоліття Християнства в Києві — відзначаємо його у Вашінгтоні, як вияв подяки Господеві, як благодать Христової віри, й як нашу надію, що і наш нарід діждеться свого „Вашінгтона" з „новим і праведним законом". Першу частину цього внутрішньо-суспільного завдання Крайовий Комітет виконав успішно. У всіх більших поселеннях спонтанно зорганізувалися місцеві Комітети, які організаційно підпорядкувалися Крайовому Комітетові. Громадянство зрозуміло важливість події і виявило готовість протиставитися усім ворожим затіям. Друга частина праці перед нами. Це всенародний здвиг у жовтні у Вашінгтоні. Крайовий Комітет проводить наполегливу працю, щоб підготовити програму так, щоб здвиг був імпозантний, святковий та виявив нашу християнську культуру. На нашу громаду надіємося, а доля поклала на усіх нас відповідальність за гідне відзначення Ювілею. Це все стосовно нашого громадського сектора, себто нашої внутрішньої підготови громади до святкувань.

На зовнішньому секторі є наші досягнення, які свідчать про живучість нашої громади та її дію у публічному житті нашої країни. В багатьох стейтах губернатори і законодатні установи видають відповідні декляраціії, проголошують 1988 рік, — Роком Українського Ювілею. За прикладом губернаторів ідуть посадники міст і міські Ради. Мабуть стейт Пенсильванія започаткував видання проклямації, проголошення року. Митрополит УКЦ Владика Стефан на запрошення Сенату, виголосив довшу промову на засіданні сенату у Гарисбурґу. Сенат одноголосно ухвалив відповідну декларацію. У стейтовій леґіслятурі промовляв тоді Єпископ Антоній з УПЦеркви.

Під протекторатом Крайового Комітету Фундація ім. Мазепи влаштувала величавий концерт у Лінкольн Центрі у Ню Йорку, про це звітувала наша і чужомовна преса. Концерт був з нагоди і для відзначення нашого Ювілею. Участь у концерті була чисельна, наші Ієрархи, гості з дальших міст, навіть з Ка-

(Закінчення на стор. 5)

Анна Білик

Літературному журналові 35 років

Як повідомляє український тижневик „Нове Життя", що виходить на Пряшівщині, 11-го березня в курорті Ішлі, поблизу міста Пряшева відбувся науковий семінар з нагоди 35-річчя заснування літературно-мистецького та публіцистичного журналу „Дукля". Семінар зорганізували: українська секція Спілки Словацьких Письменників, Словацька спілка журналістів та Музеї української культури у Свиднику. На семінарі було прочитано 10 доповідей і відбулась жвава дискусія. Теми доповідей були пов'язані не тільки з розвитком української літератури в Чехо-Словаччині, але й 40-річчям приходу до влади Комуністичної партії цієї країни. Головною доповіддю семінара був виступ професора Михайла Романа „Розвиток і місце української літератури в чехословацькому літературному контексті". Звичайно, він починає оцінку літературного життя з перемоги Комуністичної партії у лютому 1948 року. Потім переходить до післявоєнного стану української літератури Пряшівщини, він звертає увагу на те, що в перші післявоєнні роки більшість з тих, що писали, то писали російською мовою та навіть газети „Пряшевщина" (1945-1951), „Костер" (1945), календарі Української Народної Ради Пряшівщини виходили двомовно, а в Українському національному театрі та школах переважала російська мова.

Михайло Роман у своїй доповіді зазначив, що: „Низька національна свідомість, яка була детермінована низьким рівнем індустрії, продуктивних сил і матеріяльно-технічної бази, низьким рівнем культури і великою неграмотністю, чи напівграмотністю не дозволяла на всіх рівнях здійснити перехід на українську орієнтацію. Крім того, перехід на українську національну орієнтацію проходив у складний суспільно-політичний період, період класової боротьби у зв'язку з політичними процесами 1951 року з переходом на православну церкву і будування перших сільськогосподарських артілей. З доповіді видно, що проф. Роман вже бере під увагу „перебудову" та „гласність" у Чехо-Словаччині, але ще далеко від того, щоб називати речі своїми іменами. Справа в тому, що 1951 року йшлося про перехід на православізацію, а про насильну ліквідацію Греко-Католицької Церкви на Пряшівщині. Сотки священиків та активістів національної русинської церкви на Пряшівщині було запроторено на багато років у в'язниці і нашвидкоруч десятки вчителів та охочих завчили на православних священиків.

Другим болючим актом для українсько-русинської людности Пряшівщини було не „будування перших сільськогосподарських артілей", як це називає професор, а насильне, часто під дулом револьвера засновування сільськогосподарських артілей в українських селах, де було повно совєтських експертів на проведення колективізації. Правдою є, що українське селянство Пряшівщини було позначене великою неграмотністю, але воно не було позбавлене здорового глузду, а здоровий глузд їм підказував не зрікатися своєї релігії не віддавати власне майно в руки держави. І саме ці моменти були важливими на опір проти українського, оскільки українська орієнтація була пов'язана з найбільшим злом для людей, які позбавились капіталістичного ярма, а їх зашморгнули у — соціялістичне, яке давило їх не так соціяльно, як духово.

Іншим важливим моментом у національному розвитку русинів Пряшівщини, який Михайло Роман чомусь оминув, було обезголовлення української людности. 1951 року було ліквідовано Українську Народну Раду Пряшівщини, яка була політичним репрезентантом та яку було обрано демократичним способом делеґатами з усіх українських сіл Пряшівщини 1945 року. Звичайно, сьогодні можна говорити про успіхи в розвитку української літератури в Чехо-Словаччині, але вони могли бути більшими і питання національної приналежности, вивчення української мови могло бути вирішене інакше, коли б українсько-русинську людність партія не позбавила голови. Без голови неможливо думати, про це мав би знати і професор.

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ЗА 1987 І ПРОГНОЗИ НА 1988 РІК

I.

Семирічний революційний ріст президента Р. Реґена зв. Реґеномік, найдовший після Другої світової війни, не зважаючи на всякі перешкоди „ірангейт" „контрас" і ліберально демократичного Конґресу і Сенату закінчився великим успіхом. Індекс економічних показників зріс на 3.6 відс. Правда, в останньому кварталі цей зріст падав, що захитало дещо економіку, але за грудень знову зріс на 0.3 відс., а не впав на 0.2 відс., як помилково подав Комерційний департамент. Загальна народна продукція зросла на 4.2 відс. (більше, як аналітики передбачали 3.2. відс.), індустрійна на 5.2 відс., мануфактурна на 8.2 відс. фабричні замовлення на 7.3 відс. і фабрики працювали 83.5 відс. на повну силу. Деякі економічні сектори, через катастрофальний спад 19-го жовтня біржі (509 пунктів „чорний понеділок") сповільнилися, а навіть впали і якби його не було то ріст економіки був би це кращий. Безробіття 5.8 відс., найменше від дев'ятьох років, 116.5 мільйона працюючих, сім мільйонів безробітних, три мільйони, протягом року нових місць праці, з чого 35 відс. у мануфактурі. В Ню Йорку безробіття 4.8 відс. у Ню Джерзі 3.9 відс., найменше від 18 років. Найбільше безробітних у Тексасі — 8.8 відс., найменше в Массачусетс — 2.9 відс. Найбільше затруднених у торгівлі (у ЗСА поверх сім мільйонів малих бизнесів) обслузі, фінансах, ресторанах, менше в мануфактурі і конструкції. Заробітні платні зросли на 3.5 відс., найбільше в Массачусетс (пересічно тижнево) — 290 дол., Коннектикат — 240 дол.; найменше: Пуерто Ріко — 110 дол., Аляска — 120 дол. У Канаді безробіття — 8.2 відс., найменше від шістьох років, в Европі пересічно 10.9 відс. Інфляція 4.5 відс,; передбачувано п'ять відс. Особисті доходи зросли на 1.6 відс., а видатки через захитану біржу впали на 2.6 відс. Сильно зросли ощадності 9.5 більйона дол. (3.5 відс.) найбільше за останні декади, через біржу і піднесені дивіденди деякими фінансовими інституціями. Консумційні ціни зросли на 4.9 відс., гуртові на 10.2 відс., зросли на 38 артикулах — найбільше харчі, ярина, салата (40 відс.), овочі 25, впали на 12 артикулах - найбільше на енерґії, в пересічі ціни на харчі зросли на 15 відс. Фармери мали 60 більйонів доходу, найбільше на пшениці, ярині і овочах. Сенат затвердив фармерам чотири більйони дол. субсидій — дешевих кредитів. У ЗСА поверх 600,000 великих фарм з наймодернішим знаряддям і поверх два мільйони малих, яким стейти зменшують на 50 відс. шкільні і муніципальні податки на Фльориді і Каліфорнії через лагідну зиму (без приморозків) найкращий від десяти років збір помаранч і цитрин перевищить Бразилію, яка є найбільшим доставцем помаранч.

Будова домів знизилась до 14 відс., збудовано всього 1.4 мільйона домів (найменше від п'ятьох років), через високі мортґеджові відсотки (11.7 — останньо 10.5) продаж домів впала на вісім відс. Пересічна ціна дому 142,000 дол.

В автомобільній індустрії продукція сповільнилася через великі резерви авт та імпорт закордонних. Деякі фірми звільнили працівників і замкнули фабрики. Продаж авт зросла на 18 відс., через знижені ціни від 400 до 2,500 дол. Продано 10.2 мільйона авт: 7.2 мільйона місцевих, три закордонних. Дженерал Моторс продав 35 відс., Форд 20 відс., Крайслер 10 відс., Японія 23 відс., Европа 7 відс. Останньо Японія зменшила імпорт на 1.5 міл. авт. З 96.5 більйона дол. торговельного зиску мала 34 більйонів дол. зиску на автах у ЗСА, який останнього року зменшився на 29 відс., а з американських авт на 9.6 відс., через високі ціни. Крім того заробила в ЗСА три більйони дол. на конструкційних роботах. Сьогодні Японія має у ЗСА 640 фабрик у 46 стейтах, які затруднюють 165,000 робітників. Найбільше фабрик на Заході і в центральних стейтах: в Каліфорнії 167, Ню Джерзі 39, по одній фабриці в Монтана, Фльорида, Мейн, Вермонт. Західня Німеччина мала також рекордовий торговельний дохід поверх 70 більйонів дол., з чого 25 відс. у ЗСА. В Канаді продаж авт зросла на 23 відс., а дохід корпорацій на 65 відс. (10.8 більйонів канад. дол.), найбільше в четвертому кварталі), 70 відс. Дохід 480 більших підприємств зріс у пересічі на 25 відс. (у четвертому кварталі 50 відс.)

Летунські лінії у фінансових клопотах, більшість з них дефіцитова, звільняють працівників, або лучаться разом. Рух летів збільшився на 15 відс., а спізнення і відкликання летів зросли семикратно. Протягом року 31 аварій, у яких згинуло 245 осіб, найбільше від сімох років. Останньо піднесли ціни на квитки на 20 відс. Найбільша летунська фірма „Ейр Крефт" знову дістала великі замовлення від різних країн світу включно сателітів Москви на загальну суму 119 більйонів дол. (раніше на 17 більйонів дол.) на три нові моделі літаків „Боїнг": 737,747, а головно на 744 (легший, щадить 25 відс. бензини), вивінованих наймодернішими елекронічними моторами.

Закінчення буде.

Євген Маланюк

З ваґону

Немов розлука аж до скону,
Гірке весни чуже вино — —
Минай за шибкою ваґону,
Барвиста й буйна чужино!

Ти не згасиш жаги і спраги
Росою пишної краси,
Ні ненависти, ні відваги
Ти серцеві не додаси.

Воно голодним вовком вис,
Йому пустеля — вся земля...
І марно далеч блакитніє,
І сяють луки і поля.

(Із збірки поезій „Влада")

Д-р Осип Кравченюк

ОТЕЦЬ ІВАН ХРИСТОФОР КОНСТАНКЕВИЧ

(У 70-літні роковини його смерти)

I.

У всіх дотеперішних історіях Українського Народного Союзу подається прізвище о. Григорія Грушки як організатора цієї інституції і слово „організатор" видніє також на його пам'ятнику у селі Пеняки, Брідського повіту. Це, мабуть, тому, що різні автори ідентифікують постання УНСоюзу із заснованою о. Грушкою „Свободою". Не применшуючи заслуг о. Грушки при зорганізуванні УНСоюзу, ми вважаємо, що більш доречно буде говорити про нього, як співорганізатора, бо фактом є, що першу думку про потребу чисто народної української допомогової організації подав о. Іван Констанкевич зараз же по другій конвенції „Соєдиненія" 1893 року у Скрентоні, на якій він був делеґатом Братства свв. Кирила і Методія у Шамокіні. Почувши, що багато делеґатів говорили по-словацьки, а священики з Мадярщини помадярськи, він скритикував їх за це і заявив, „що галицьким Русинам нема місця в Соєдиненію". Після повороту до Шамокіну він закликав чотири довколишні братства припинити висилку грошей до цієї організації, опанованої мадярофілами. В результаті цієї заяви, о. Констанкевича, о. Грушка помістив у „Свободі" 1-го листопада 1893 року редакційну статтю „Нам треба народної організації", а в наступних числах газети заохочував до її створення.

У січні 1894 року священики Теофан Обушкевич, Іван Констанкевич і Амвросій Полянський відбули в домі о. Грушки у Джерзі Сіті нараду, на якій обговорено потребу української допомогової організації, а після дискусії, якою вона мала б бути, церковною чи народною, о. Грушка заявив, що народною і запропонував її назву „Руський Народний Союз". Тому, що більшість братств знаходилася в околиці Шамокіну, о. Грушка подав думку, щоб у цьому місті відбути основуючі збори, які й відбулися там 22-го лютого 1894 року, при чому місцеве Братство свв. Кирила і Методія було першим, що виступило з „Соєдиненія" і тим самим стало зародком Українського Народного Союзу. Цей факт, як також згадана вище заява о. Констанкевича дозволяють нам твердити, що його належить уважати найголовнішим з-поміж чотирьох священиків-співтворців цієї організації і єдиним, який до своєї смерти не зійшов з чисто народних українських позицій. Отець Обушкевич, завзятий москвофіл, сприяв підривній діяльності російської православної місії, прийняв на короткий час російське православ'я, щоб пізніше вернутися до католицької церкви, о. А. Полянський також москвофіл, виїхав після року перебування в Піттсбурзі до Галичини, а о. Грушка переписувався від 1895 року з о. Олексієм Товтом; головним промотором російського православ'я серед наших іміґрантів, залишив під його впливом церкву свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті в березні 1896 року, став православним священиком у Олд Фордж біля Скрентону, а на початку 1897 року заснував з о. Товтом газету „Світ", офіційний орган промосковського „Русского Православного Кафолического Общества Взаимопомощи".

Завданням цієї статті є подати короткий перегляд життя і діяльности о. І. Констанкевича. Він народився 10-го червня 1859 року у селі Мшана біля Коросна. Ходив чотири роки до початкової школи у Перемишлі, а гімназійне навчання закінчив 1877 року в Академічній Гімназії у Львові. Студії теології відбув у Львівському університеті і 1881 року був рукоположений на священика Перемиським єпископом Іваном Ступницьким. Відбувши один рік служби в австрійській армії, о. Констанкевич став сотрудником церкви у Ярославі, сповняючи одночасно через три роки функції капеляна 20-го реґіменту австрійської інфантерії. Після короткого перебування на парафії Улюч, Бірчанського повіту, він став парохом у Ялині, і був ним вісім років. У відповідь на довгі прохання еміґрантів, кардинал Сембратович вислав його до Америки. Він прибув 30-го квітня 1893 року до Шамокіну, а день пізніше обняв місцеву парафію Преображення Господнього і її дочерну церкву у Мавнт Кармел, які через два роки не мали власного священика, що від'ємно позначилося на церковному й суспільно-культурному житті цих двох громад. Приїзд о. Констанкевича був початком відродження і скорого росту української колонії у Шамокіні і Мавнт Кармел. У Шамокіні скріплено заснований о. Т. Обушкевичем 1890 року мішаний хор, що ним проводив д-р Володимир Сіменович, відтак Михайло Бачинський, відновлено діяльність оркестри і читальні та помітно збільшено число членства Братства свв. Кирила і Методія. Крім цього о. Констанкевич заснував „руську школу", до якої діти (коло 50) мусіли ходити два-три роки заки могли вступати до американських публічних шкіл. Навчання велося виключно українською мовою, а учителями були: сестра о. Констанкевича, Констанція, Михайло Бачинський, Дмитро Андрейко, Осип Стеткевич, та інші. Учні публічних шкіл вивчали українську мову кожної суботи. У 1895 році постав у Шамокіні Політичний Клюб, який два роки пізніше нараховував коло 200 членів-американських громадян. Усі вони виступали солідарно при виборах і за це здобули для себе признання і пошану чужинців. Заходами о. Констанкевича постало 1896 року Товариство ім. Тараса Шевченка, перше в Америці, що завело 5-го березня 1898 року кожнорічні святкування роковин нашого поета. У міжчасі він закупив дві площі на побудову нової церкви, що її почато 11-го березня 1905 року. Наріжний камінь посвятив 29-го жовтня 1907 року єпископ Сотер Ортинський. Рік пізніше шамокінська громада придбала також новий парафіяльний дім. Крім праці у своїй парафії о. Констанкевич виїздив деколи на інші поселення наших іміґрантів, як от до Піттсбурга (1893), Баффало (1895) і Чикаго (лютий 1896), де поміг зорганізувати досить численну українську колонію.

Закінчення буде.

НА БАЗІ ОПИТУ 1,360 пілотів, що його перевели газети „Атланта Джорнал" і „Атланта Конститушен", виявляється, що лети літаками стали більш небезпечними відколи знесено реґулювання тому десять років. Не зважаючи на те, більшість летунів запевняє, що [illegible] літаками є відносно безпечними.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1988 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Артимишин Максим Ю.; Сіціо Домінік, Марта
8 Козіцький Орися М.
27 Буняк Оксана, Петро
29 Бобак Микола М.
43 Пристай Лариса А.; Прат Михайло Тарас К.; Табачук Микола
59 Гомик Григорій І.; Кузьо Ліза М.; Талертій Христофор
63 Гелць Катерина МК.; Христофор Д.
70 Тхір Лавра А.
86 Кохан Діянна Т.; Роговський Аманда
93 Біягіоні Джеймс А., мол.
96 Комічак Александра М.; Міллер Чарлс І. IV, Етан Т., Яред, Калеб М., Захарій, Е.; Варго Михайло, Річард, Стефанія
127 Вишнівський Василь Р.
174 Гречний Марта, Тетяна
214 Сташків Лариса
220 Кільбург Джефері М.
242 Фріць Аманда Л.; Мескунас Аманда Н.
271 Гарлост Тара Джо
305 Давісон Христина Дж.
307 Вирста Катерина; Галонжка Христина
331 Фаір Василь С.
338 Швець Йосиф
353 Ставничий Стефан, Діянна
360 Місцияк Олександер, Катерина
368 Страус Степан Ч.
432 Осмак Аштон Е.Л.; Осипович Таня
445 Болнар Марко П.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
1 Демско Давид, Михайло, Роза, Сусанна
45 Леськів Христина; Слободін Іван мол., Марія А., Роланд Д.
53 Гарвас Сусанна М.
156 Либис Надія
216 Гной Андрій
221 Дудич Оксана Н., Лариса, Христина; Бігун Адам
282 Косик Катерина П., Марія Т., Карло Луїз Ст.
290 Девой Марко
345 Купріян Григорій
358 Гулиш Григорій
360 Гречишин Адріян
385 Кміт Христина А., Євген Д
390 Пальмер Анна Ф.; Маніла Теодор Ф.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
76 Гудзій Христина
240 Мудрий Марта А., Тетяна Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
172 Данильчук Андрій І.
290 Гудима Андрій Б.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
63 Гелць Христофор Д.
76 Поштар Анна М.
78 Карканіка Салена Й.; Юстина; Рашель Й.; Діксон Аманда Г.
136 Стрільчук Андрій
164 Киник Михайло А.; Гіль Риян Л.
242 Мурей Памеля
338 Грицько Степан, Роберт
355 Ковалевич Дугляс
427 Кроко Давн А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Гудзій Христина
358 Мудрий Марта А., Тетяна Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
45 Слобокін Іван мол., Марія А., Роланд Д.
48 Миць Роман мол.
53 Гарвас Сусанна
83 Здоров Михайло І.
153 Лупів Іван Д.
156 Либус Надія
176 Регула Річард
221 Бігун Адам
230 Гаповий Анна
282 Косик Марія Т.2, Карло Л. мол., Катерина П.
290 Девйо Марко Г.
345 Лупріян Юрій
353 Роєр Марія Л., Карен Е.
358 Гулиш Григорій
360 Гречишин Адріян В.
368 Штраус Степан Ч.
379 Голлан Надя П.
385 Кміт Євген, Христина
390 Маніля Теодор, Франк, Анна Ф.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
59 Яцишин Юді А.
63 Еллермеєр Серена Р.
128 Баратяк Роман
137 Дрозд Іван мол.; Сомик Тарас
156 Куртіс Давид А.
170 Хованець Олексій
216 Ковалишин Наталія
217 Колдан Марко Д.
247 Білинський Надія Я.
256 Коханський Давид Р.
276 Іваницький Стефан
277 Дудус Роман
281 Кушнір Баррі Х.
291 Гводецкий Іван
341 Недін Юліянна
349 Журавський Антоній
360 Якубовський Богданна
362 Кеннедій Михайло І.
372 МкНюлтий Михайло, Роберт Й.
383 Іванюк Христина Л.
399 Сорочак Марко Г. Г.
408 Бамбурак Мирон; Сербин Христофор
412 Власенко Донна М.
454 Денис Соня О.
470 Дмитрач Андрій В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.
45 Леськів Христина
63 Едвардс Павло Ф.
114 Бруктон Павля Пай
147 Баранчик Богдан
182 Остафф Іван
211 Геба Джанет А.
213 Маслій Стефан
217 Бальзано Марія
220 Чоркавий Григорій Б; Овчарчин Ірена
237 Стецик Олександер
242 Давид Станлій Ю. мол.; Серітті Алфред мол. Кармен, Субанна; Височанська Ольга
248 Заплітний Володимир
256 Вільсон Томас
271 Собковський Лавра П.
309 Стойт Пеній І.
320 Басараб Ліза
352 Вівальді Марія Е.
383 Боббій Гілярій
456 Ходенський Кароліна, Катерина
480 Гроч Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
151 Фариняк Карен
281 Євусяк Едвард
476 Гурта Катерина

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Курпіта Василь; Бойко Микола Т.
5 Рудик Василь
7 Саламаха Богдан
10 Нікулич Павло
13 Салоній Михайло
15 Стахів Наталія М.
25 Войтович Даріюш
43 Пристай Володимир
48 Тотос Стефан М.
53 Крисалка Стефан мол., Реба Ф.; Гарвас Сусанна М.
59 Бойко Монрой Василь
66 Білан Марко А.
86 Масний Сусанна
153 Безушко Богдан
163 Паласюк Роман
174 Гречний Амій Л.
175 Равен Василь, Олександра (Базюк)
183 Спольський Марія
206 Сантос Ольга, Мельвін
217 Гудзь Стефанія
223 Микулин Мадолин
230 Кріль Іван; Чурч Емілій
240 Світ Ярослав
242 Муррей Памеля М., Донна М.
245 Копаниця Орест
277 Радкі Гелена А. (Чайковський).
288 Клемент Лавра
331 Романик Василь мол.
338 Пуляський Гелена
355 Ковалевич Дугляс
379 Вілліямс Анна
387 Кахоровський Тарас П.
402 Тенюх Маріянна; Марінелі Луїз
424 Слюсаренко Таїсса, Анатолій
450 Сушків Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
3 Фіголь Іванна
10 Чикалюк Людмила
17 Гарбузюк отець Олексій, Якубович Ілля Т., Михайло; Месик Ольга, Петро, Іван •
25 Гуцалюк Рената, Любослава •
36 Грицак Фрейда
48 Миць Роман •
53 Моорі Марія
83 Бадій Вендій Л.
94 Соколовський Іван •
114 Брун Ірена
123 Мінелла Франк мол. •
130 Юрків Марко •
136 Плішка Андрій •, Михайло •
137 Іґаш Єлисавета
156 Любуш Микола
161 Велоський Іван •; Федуська Марія Е.
163 Буськi Василь І.•
180 Тарас Тереза, Вікторія
200 Швед Іван •
204 Подгурський Маргарита 2.
221 Дудич Богдан •
243 Бергстром Катерина
250 Кузьмицький Софія
266 Римарук Анна
267 Гузар Василь •
282 Косик Лінда М.
286 Бунда Стефан
292 Блемлій Фей; Пакула Ліда М., Бенжамін •
316 Павлович Фредерик •
337 Петрин Андрій
339 Кузла Текля, Михайло
345 Вовк Володимир
352 Багрій Іван
371 Петрій Іванна
401 Стасюла Іван •
432 Кришталький Михайлина
455 Барон Соня
471 Бандура Зенон
503 Якимечко Марія д-р

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
15 Дейчаківський Орест •
76 Гавішак Берта; Кравець Дарія, Ірена
123 Шевчик Марія
367 Бородій Ярослав •, Мирон •, Анастасія 2
381 Бойд Катя, Катерина, Євген •; Вересюк Володимир •, Ольга; Семеген Богдан О., Дарія; Мартинів Галина
485 Баран Андрій •
490 Гліден Ольга А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
114 Бакун Ярослав •
367 Бородій Мирон •, Ярослав •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.
3 Бачинський Марта
12 Воскобійник Галина, Маріна, Наталка
42 Бойко Микола •
70 Райзь Надія, Михайло •
78 Діксон Кеннет мол. •; Курканиця Карен М.
94 Руудінг Рожер А. 3 •; Кармазин Андріян В.
124 Шваріц Алісія М.
125 Задорожний Михайло •
156 Кучера Данило
164 Гілл Теймі Л.
171 Сурман Михайло •
217 Вальзер Іванна
231 Пастущик Ерік •
235 Гентрій Розамарія
254 Ваксер Петро
305 Ровсі Рена І., Іван Й. •, Патриція А.
316 Моноенко Віктор •
320 Саламаха Богдан •; Олексюк Діянна В.
379 Максимів Михайло •
397 Васильчук Володимир І.
399 Мірчук Марія П., Володимир
414 Благодатний Регіна; Егер Іван
422 Рууд Ерік •
427 Онишків Іванна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Кравець Дарія, Ірена; Гавищак Берта
94 Бойд Катя, Катерина, Євген (Борискевич) •
155 Шевчик Марія
182 Мартинів Галина
233 Дейчаківський Орест •
266 Семеген Богдан, Дарія; Вересюк Ольга, Володимир •
371 Гліден Ольга
437 Бородій Анастасія 2, Мирон •, Ярослав •
455 Баран Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.
10 Чикалюк Людмила В.
17 Гарбузюк отець Олексій Р. •; Месик Іван •, Ольга, Петро •, Роксана; Якубович Ілля, Михайло (Гордон) •
25 Гуцалюк Любослав 2, Рената
42 Якимів Лідія
48 Миць Роман •, Єва
53 Моор Марія
94 Соколовський Іван, • Ядвига
96 Шреєр Михайло
114 Брун Ірена
123 Мінелла Франк мол. •
130 Тюрезин Андрій •
136 Плішка Михайло •, Андрій •
156 Либуш Микола
161 Федуська Мира В.
170 Джиджора Петро •
174 Блюй Надія А.М. 2
192 Сичик Мартин Л. •
194 Кулинич Микола
200 Швед Іван •
237 Діксон Карол; Марусин Андрея; Гиман Діяна
240 Поштар Анастасія
250 Кузьмицька Софія
267 Гузар Василь •
282 Косик Ліда М.
292 Блемлій Фей
293 Попадюк Параскевія
316 Павлович Федерик •; Вільсон Степан •
345 Вовк Володимир
379 Голлан Федерік 2 •; Максимів Люба А., Михайло •
387 Олійник Борис •
401 Стасула Іван •
402 Калапач Надя, Василь •
432 Андрусяк Анна; Кришталь ський Михайлина
440 Бибик Богданна
455 Барон Соня
457 Черній Наталка
465 Новоставський Микола •
503 Якимечко Марія д-р

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Андреюк Андрій, Марія; Старожитник Ірена, Северин
23 Вантроба Михайло С. •
45 Маслій Микола
127 Стоцюляк Ірена
128 Баратяк Іван •
133 Гайл Катерина
155 Іванишин Катерина
157 Хурма Теодор
168 Стокіс Річард П. •
169 Стефурин Гіселя
174 Сіявавко Мирослав Д. 2 •
182 Тарахівський Федір
194 Павлів Сергій •
200 Пригода Іван •
204 Дерлиця Зірка
213 Вінтонів Василь
240 Білоконський Микола
259 Сулліван Едвін П. •
277 Глюч Тереза
347 Мудрий Іван •; Карпенко Микола
361 Літепло Павло С. •
367 Хомик Софія
375 Сташко Текля
387 Турич Юрій •
451 Мельник Дарія; Озимчак Валентина, Віктор •, Леонід •, Андрій; Тутка Ірена
455 Несвячений Андрій
460 Панасейко Анна; Михалик Андрій
464 Повленчук Гелена
468 Сенюк Марія; Петренко Валентина, Петро •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Кріль Іван Б. •
17 Блонський Габрієль, Ксеня; Гапонюк Марія; Кузьмин Анна, Боб •, Гелена, Софія, Стефан •
36 Гризак Фріеда
59 Фант Григорій •
70 Руут Марія
91 Немежицький отець Микола
94 Баско Дмитро •, Люба; Дорич Михайло мол. 2. •
102 Мураль Василь •
130 Юрків Марко •
132 Дрост Іван •
147 Галюлько Олексій •; Баранчик Михайло, Михайло мол. •, Наталка
157 Дзюк Мирослава, Ірена, Богдан •, Ольга, Роман
180 Тарас Тереза, Вікторія
183 Дуда Марія
220 Овчарчин Аліза
223 Навроцький Катерина
235 Андрек Анна
239 Війтишин Марія, Іван
242 Мазур Стефан •; Марць Юстина; Ла Руй Еміль (Лаврів) •; Серітті Алфред •, Джакліна
254 Черпак Елисавета
266 Римарук Анна
286 Бунда Степан
291 Онисько Марія
292 Пакула Ліда, Бенджамін І. •; Морсе Варвара А.
339 Кузла Михайло, Текля
352 Багрій Іван
367 Башто Маріян
371 Петрій Іванна
379 Яримович Юрій
380 Бобер Анна, Михайло •
381 Королишин Марія
385 Підгайний Ярослав
407 Лапан Богдан •
437 Свірський Іван
445 Петрів Василь •
471 Бандура Зенон
480 Волтер Маргарита
486 Расмюссен-Таксдаль, Давид Г.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
245 Копаниця Орест П. •
399 Сурівка Любомир •
421 Стопанська Патриція

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Гаврилюк Софія
14 Єрега Василь 2 •
22 Стутлін Анна
29 Грін Антоній •
33 Деркач Анастасія
39 Заваликут Марія 2
59 Байда Онуфрій •
83 Назаревич Йосиф; Басараб Іван; Ганусей Йосиф •
94 Карпій Іван 2 •
105 Феснак Елеонор
112 Кисіль Марія
121 Кмайло Розалія
151 Фариняк Керен
154 Норр Василь •
155 Стутський Григорій 2 •
157 Порохонко Григорій; Кочило Дмитро •; Тхорик Іван
161 Велоський Іван 2 •
162 Воскобійник Іван •
171 Фриц Іван •
176 Винарчик Василь •
182 Зілінський Антоній 2. •; Струзь Еміль •
183 Крокоський Іван •
191 Гавловський Михайло •
194 Вергун Іван
200 Юруксо Гелена; Костів Теодор •
204 Довгань Михайло •
206 Приймак Катерина
217 Ренігер Стелла; Леонард Василь •
221 Мельник Марія; Нагина Стефанія; Хавула Василь
235 Шестак Іван
240 Білоконський Тетяна
242 Головатий Іван 2. •
243 Габрій Роберт •; Стефанський Зенон •; Парищук Іван •; Стефанський Зенон •
245 Федорович Катерина 2.
253 Ганущак Володимир •
271 Панилял Гренդолин
295 Дрекслер Олексій •
307 Щербанович Микола 2. •
316 Кузів Антін •
320 Семенович Марія
327 Курчак Ольга 3. (три)
336 Зисько Василь •
352 О'Конський Петро •
355 Бобеля Анна
361 Януш Анастасія 2.
362 Шапин Юрій •
368 Остап'юк Богдан 2. •
375 Воскобійник Іван •
379 Пікулик Єва 2; Дроник Іванна
406 Ведра Микола •; Іванкевич Метро •
407 Герула Текля; Грушовський Пилип •
460 Озарук Василь
473 Дмитрик Нікодим •
489 Новосівський Іван М.
506 Масний Степан •

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
43 Пристай Ірена
174 Гречний Богдан, Еймі
266 Мохрій Карен Х.
353 Довбачук Іван •
360 Пікас Ігор; Мосійчук Андрій, Орест
387 Качоровський Тарас
430 Ткач Адріян, Марко

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
214 Семенюк Євген •
353 Шевченко Андрій •

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
37 Борковський Марія
46 Челак Денис; Стефаник Анна
76 Магіс Степан •
83 Білинський Олесксандер •
94 Соколовський Ядвига
164 Гілл Тамі Л.
174 Михаловський Роман •; Блюй Надія
183 Топій Володимир •, Ярослав •; Микуш Микола •, Петро •
237 Гиман Діяна; Марусин Андрея; Диксон Карол
371 Феденишин Марія
399 Горб Надія
422 Рууд Ерік •
445 Гоменик Род •; Андріішин отець Йосиф •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
76 Гавішак Берта

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Гавіщак Берта

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
32 Хитрук Іван •
171 Коннорс Анна
175 Ніньовський Михайло •
287 Шевчук Василь
402 Дем'янчук Олександра

ЗІРКОЮ (•) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 січня 1988)	18.531	48.952	6.472	73.955
Активні члени				
(Приріст у лютому 1988)				
Нові члени	49	45	11	105
Прийняті нанов	30	83	2	115
Прийняті з перехідними листами	3	19	1	23
Зміни кляс забезпечення	2	3	—	5
Прийняті з Деп. Молоді	—	—	—	—
Разом	**84**	**150**	**14**	**248**
(Убуток у лютому 1988)				
Суспендовані	14	36	24	74
Відійшли з перех. листами	3	19	1	23
Зміни кляс забезпечення	2	3	—	5
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	3	84	—	87
Вибрали гроші	27	58	—	85
Відійшли з випл. п. сум забезпечення	28	42	—	70
Виплатили вповні вкладки забезпечення	26	65	—	91
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	3	6	9
Разом	**103**	**310**	**31**	**444**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у лютому 1988)				
Виплачене забезпечення	26	65	—	91
На безпл. продовж. забезп.	6	17	—	23
Разом	**32**	**82**	—	**114**
(Убуток у лютому 1988)				
Померли	3	30	—	33
Вибрали готівку	20	28	—	48
Повернені в активні	8	9	—	17
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**36**	**72**	—	**108**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця лютого 1988	**18.508**	**48.802**	**6.455**	**73.765**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 29-го лютого 1988)

Кляса T16	166
Кляса P70	123

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса W	2
Кляса E18	2.438
Кляса E20	2.651
Кляса E65	302
Кляса P20	3.855
Кляса P65	138
Кляса TP65	1.281
Кляса T23	34
Кляса WSP	133
Кляса SP-E65	217
Разом	**11.340**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	[illegible]
Кляса P70	[illegible]
Кляса I	621
Кляса W	[illegible]
Кляса P20	[illegible]
Кляса [illegible]	7.007
Кляса [illegible]	[illegible]
Кляса [illegible]	1.029
Кляса DP60	133
Кляса DP65	737
Кляса SP-W	159
Кляса SP-E65	[illegible]
Кляса [illegible]	[illegible]
Кляса [illegible]	410
Кляса [illegible]	118
Кляса [illegible]	2
Кляса ART	11

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса P20	[illegible]
Кляса E20	[illegible]
Кляса P65	[illegible]
Кляса E65	65
Кляса E18	
Разом 29 лютого 1988	**36.838**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті **за місяць лютий 1988 року**, як суспендовані, можуть бути **прийняті наново** в члени УНСоюзу, **ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ** своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до членів, які **впродовж лютого 1988-го року** взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1988 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатна
1	142.86
2	116.09
3*	1,608.17
5	1,349.56
6	307.84
7*	443.46
8	1,572.15
9	130.48
10	294.22
11	23.05
12	469.85
13	1,358.77
15	1,028.16
16	411.81
17	72.95
18*	117.99
19	178.91
20	1,789.27
21*	637.73
22*	920.95
23	353.19
24	19.42
25	2,563.12
26	5.35
27	1,260.13
29	271.62
30	46.13
31	77.04
32	1,164.83
33	219.29
34	752.01
35	305.87
36	1,034.49
37	719.90
38	451.90
39	965.00
40	437.06
41	59.85
42	1,394.35
44	83.41
45	890.38
46*	24.40
47	744.93
48	59.06
49	603.68
50*	382.73
51	636.75
52	103.96
53	299.08
55	42.09
56	487.16
57	1,269.32
58	252.21
59	956.17
62*	103.21
63	1,169.63
65	82.84
66	196.28
70	1,185.92
73	141.75
75	137.41
76	954.68
78	612.69
81	92.39
82	641.03
83*	3,014.28
86	377.34
87*	43.27
88*	1,686.32
89*	75.21
91*	255.39
92	4.72
93	398.97
94	1,385.32
96	562.45
98	99.22
99	282.19
100	32.72
101	103.07
102	1,031.21
103*	617.65
104	270.04
105	334.75
106*	626.06
107	284.49
108	17.29
109	85.28
110*	394.68
114	1,463.59
116	460.98
119	121.01
120	228.14
121	517.33
122	129.43
123	884.14
124	69.71
126	38.67
127	1,589.00
129	10.67
130	1,159.92
131*	534.85
132*	74.76
133	634.51
134	239.73
135*	21.42
136	534.89
137	302.11
139	54.11
140	363.35
141*	10.88
142	266.45
143	280.35
145	87.96
146*	1,942.70
147	812.16

Відділ	Заплатна
149	37.06
151	72.36
153	2,101.90
154*	479.42
156	351.32
157*	361.96
158	623.62
161	1,087.25
162	753.71
163	2,039.11
164*	804.30
167	101.57
168	584.35
169	700.74
170	789.65
171	837.26
172*	588.77
174*	1,431.34
175	575.44
176	62.62
177	221.98
179*	407.32
180	1,942.78
182	461.10
183	1,380.08
184	357.73
190	25.32
191*	911.89
192	153.51
193	25.33
194	2,184.35
200	997.79
203*	102.32
204	1,473.67
205*	314.58
206	642.87
209*	638.98
211	102.45
212*	196.78
214	235.84
215	1.73
216*	2,677.88
217*	1,861.05
220	808.04
221	1,939.91
222*	460.71
223	72.34
224	311.25
226*	320.26
228	26.91
230	700.57
231*	733.26
234	369.17
235	299.83
236	275.77
237	497.95
240	1,355.33
241	12.48
242	1,764.88
243	118.91
245	876.20
247	534.80
248	307.07
250	269.82
253	100.40
254	567.09
256*	496.49
257*	2,193.03
258	25.84
259	505.34
260*	174.18
261	281.35
264	117.99
265	18.70
266	2,301.48
267*	955.50
268*	222.96
269	1,004.43
270	331.29
271	797:80
274*	300.00
275	10.19
276	479.20
277	955.63
280	17.04
281	379.81
282	86.18
283	188.98
285	495.75
286	1,306.30
287*	1,250.78
288*	202.67
290	181.72
291	309.12
292	3.190.16
293	763.72
294	16.34
295	236.39
296	47.21
297*	391.70
301	218.20
302*	193.51
303	340.66
304	364.52
305*	1,291.84
306	136.46
307	825.16
309*	145.68
312	54.16
316	1,695.19
317	295.66
318	135.09
320*	2,596.44
321	446.52
322	449.38
324	129.87

Відділ	Заплатна
325	897.35
327*	1,808.78
328	301.15
330	721.99
331*	667.58
332	189.84
333	38.81
334*	529.74
336	460.31
337	387.14
338*	1,212.42
339	441.34
340*	535.76
341	827.77
343*	598.84
345	546.17
346	1,089.56
348	441.73
349	1,918.37
350	226.68
352	1,380.94
353	1,109.51
355	305.27
356	106.08
361*	1,245.75
362*	452.93
364	191.66
367*	1,517.74
369*	169.38
370	523.74
371	1,814.68
372	317.53
373	145.45
374*	1,564.59
375*	1,288.78
376*	77.55
377*	1,384.62
378	77.49
379	2,097.57
381*	380.38
382	110.18
383	364.10
385	1,009.89
387*	551.91
389	50.42
390*	232.07
394	161.13
395*	239.84
399	835.24
401	172.91
402	555.29
403*	195.64
406	132.54
407	1,098.59
409*	295.77
413	30.62
414	472.51
416	91.47
417*	172.83
418	122.39
421*	322.50
422*	2,155.96
423*	1,426.35
424	270.14
427*	1,877.82
429*	44.96
432	2,358.73
433	546.35
434	1,005.18
437	711.57
438	129.07
439	609.72
440	552.25
441	461.92
442	319.26
443	3.55
444	793.16
445	1,277.89
451	665.34
452	626.66
456*	177.59
457	718.12
458	5,677.87
459*	202.69
461*	12.30
462	283.12
464	100.83
466	525.83
467	174.88
468*	656.51
471	1,463.42
472	496.00
473	1,066.13
474	140.48
476	12.14
479*	833.08
480	57.98
481	507.48
484	601.53
485*	356.72
486*	376.19
487	117.15
488	71.11
489*	1,627.61
490	339.63
492*	556.45
496*	202.12
497	200.85
498	107.90
500	194.08
501	23.06
502	242.26
503*	531.67
504*	1,000.00
505*	17.77

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 209,540.66

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатна	Відділ	Заплатна	Відділ	Заплатна
1	14.50	164	28.90	330	11.00
5	29.20	168	31.85	331	12.20
6	47.10	169	8.30	332	2.20
7	3.20	170	9.95	334	12.20
8	47.90	171	1.35	336	11.40
10	45.20	172	28.35	338	11.00
11	33:00	174	107.00	340	6.50
13	9.20	175	6.50	341	22.00
16	18.10	177	25.00	345	11.00
17	2.90	183	59.90	346	54.90
20	9.20	184	29.00	348	1.75
21	11.00	194	15.65	349	80.75
22	167.80	200	32.30	350	11.00
25	78.30	204	76.90	352	14.00
27	71.95	206	6.50	353	9.05
29	9.20	209*	84.60	361	4.25
32	45.70	214	29.25	362	9.20
34	34.10	216	18.70	364	11.00
37	26.15	217	20.80	367	19.30
41	9.20	220	.75	369	3.95
44	.85	221	85.35	371	33.15
45	19.30	222	12.20	372	25.80
47	29.80	226	14.00	374*	80.90
49	43.50	230	16.65	375	56.80
50	2.45	231	28.60	385	46.40
51	18.15	237	23.10	387	130.55
55	8.85	240	98.95	395	25.00
59	10.55	242	52.20	399	6.50
62	32.75	245	7.60	402	24.70
65	11.00	247	7.25	403	19.50
66	12.20	248*	79.30	406	9.20
70	6.50	253	13.95	407	11.40
75	10.55	254	9.20	414	9.60
76	29.40	257	28.10	416	32.00
78	16.65	259	14.80	417	6.50
81	2.25	260	12.20	418	2.90
82	15.70	261	4.30	421	22.00
83	53.40	264	14.00	422*	56.60
88	100.00	266	54.30	424	5.40
93	1.00	267	69.20	427	48.05
94	44.85	269	27.10	432	50.90
96	6.60	270	7.75	433	12.20
102	10.05	271	19.35	434	128.40
105	22.00	277	63.95	437	14.25
106	41.95	282	10.80	439	32.70
108	.85	283	39.90	440	17.90
110	106.25	287	22.70	441	96.00
116	12.35	290	6.50	442	11.65
120	32.90	291	9.05	444	29.70
123	23.20	292	11.15	445	68.40
124	1.60	293	11.00	451	17.50
S27	6.50	295	40.00	456	1.00
131	44.85	297	21.20	458	26.00
133	27.35	301	43.00	461	6.50
136	29.00	303	23.20	462	28.60
142	2.25	304	2.45	464	6.50
143	6.55	305	45.30	467	4.80
146	241.05	306	8.30	468	90.90
147	9.40	307	37.20	472	39.80
149	11.00			473	22.30
153	3.45	309	33.00	474	20.20
156	5.70	317	6.40	479	63.50
157*	5.00	318	12.20	481	9.20
158	57.20	320*	255.45	484	10.30
161	13.00	322	18.40	487	11.00
162	45.80	327	76.70	500	1.10
163	6.50	328	5.40	503	12.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 5,884.10

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У МІСЯЦІ ЛЮТОМУ 1988-МУ РОЦІ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
5	Ковбасник Текля	500.00
7	Сушена Анна	500.00
8	Гаврилюк Софія	1,000.00
35	Ясінський Олександер	5,000.00
38	Намісняк Йосип	500.00
39	Горбатий Айна	500.00
45	Марич Василь	1,000.00
83	Басараб Іван	500.00
83	Ганусей Йосиф	500.00
83	Назаревич Йосиф	2,000.00
91	Вознічак Петро	500.00
94	Карпій Іван	500.00
94	Вайті Анна	500.00
94	Карпій Іван	500.00
94	Лопушанський Мирослав	1,000.00
106	Кушей Володимира	500.00
106	Кушей Володимира	500.00
106	Шлюз Анна	1,000.00
115	Печенюк Анна	2,000.00
115	Печенюк Анна	2,000.00
128	Соноцька Дарія	1,000.00
146	Гечук Марія	1,000.00
153	Долницький Мстислав	1,000.00
153	Чорнобиль Ірина В.	1,000.00
155	Стутський Гаррі	1,000.00
155	Стутський Гаррі	4,000.00
161	Прокопович Андрій	500.00
171	Фриць Іван	1,000.00
179	Бреген Олександер	500.00
182	Зілинський Тоні	1,000.00
182	Зілінський Антоній	500.00
183	Крокоський Іван	1,000.00
191	Гавловський Михайло	500.00
200	Лебда Геня	1,000.00
204	Лавриненко Юрій	500.00
204	Мартинюк Петро	500.00
213	Полоцкович Марія	1,000.00
217	Сохоцький Марія	1,000.00
213	Савран Софія	1,000.00
213	Савран Софія	1,000.00
223	Вішак Марія	1,000.00
221	Вархол Анастасія	500.00
221	Вархол Анастасія	500.00
235	Шестек Іван	500.00
243	Стефанський Зенон	1,000.00
243	Стефанський Зенон	2,000.00
245	Білоус Гнат	500.00
245	Федорович Катерина	500.00
245	Федорович Катерина	1,000.00
271	Паниля Гвендолин	1,000.00
277	Бородець Володимир	1,000.00
277	Лисак Йосиф	500.00
281	Яблонська Йозефіна	500.00
287	Грицай Тарас	1,000.00
290	Стапинський Анна	1,000.00
290	Стапинський Анна	1,000.00
293	Десак Софія	500.00
293	Лехович Михайло	500.00
307	Щербанович Микола	1,000.00
307	Щербанович Микола	500.00
321	Лодзюк Фані	173.00
321	Лодзюк Фані	500.00
323	Боруцький Мирослав	500.00
332	Апостолов Роза	500.00
337	Корнфель Іван	1,000.00
352	О'Конський Петро	1,000.00
353	Оріховський Василь	1,000.00
353	Оріховський Василь	1,000.00
353	Сітес Раймонд	500.00
364	Сентій Михайло мол.	500.00
379	Пікулик Єва	500.00
364	Сентій Михайло	1,000.00
367	Білик Микола	1,000.00
367	Павлючка Марія	500.00
367	Свистун Анна	1,000.00
373	Дзюбин Юлія	500.00
379	Каліщук Параска	500.00
379	Пікулик Єва	1,000.00
385	Ціро Джері	1,000.00
385	Залуцька Марія	500.00
399	Качор Остап	500.00
399	Качор Остап	500.00
399	Мула Ілля	1,000.00
406	Іванкевич Метро	1,000.00
422	Клос Омелян	500.00
422	Савчук Степан	1,000.00
423	Крайник Чарлс	1,000.00
432	Ляхович Антоній	500.00
437	Посіко Михайло	500.00
437	Посіко Михайло	1,000.00
471	Маслюкевич Стефанія	2,000.00
472	Каменецький Наталка	1,000.00
473	Гах Анастасія	2,000.00
476	Гурта Катерина	1,000.00
486	Ліщинський Софія	500.00
486	Окопний Михайло	1,000.00
	Разом	86,173.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1988

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
36	Ярославська Катерина	50.00
53	Волос Андрій	50.00
94	Триш Андрій	50.00
99	Валігун Марія	50.00
113	Лятта Іван	50.00
116	Стрибко Орина	50.00
151	Худоба Марія	50.00
163	Колодій Марія	50.00
204	Піщалко Олена	50.00
204	Захарко Катерина	50.00
221	Василовський-Пилип Т.	50.00
295	Костюк Микола	50.00
324	Чабан Ларри	50.00
336	Пенгрин Петро	50.00
353	Білас Александра	50.00
361	Драган Іван	50.00
361	Криса Нестор	50.00
361	О'Ґроднік Петро	50.00
362	Роговий Павлина	50.00
430	Лонджельо Катерина М.	50.00
430	Іваськів Текля	50.00
	Разом	1,050.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1988

Членські вкладки	$215,424.76
Прибутки книгарні і друкарні	107,711.46
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$367,617.52
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	40,935.45
Гіпотечних позичок	38,159.27
Членських позичок	2,171.76
Уділів	6,007.51
Банків	2,990.50
Разом	**$457,882.01**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$15,567.11
Податків від заморгеджованих реальностей	1,623.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,313.48
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Загальних Канцелярійних Видатків	150.00
Поштових оплат	25.00
Разом	**$53,293.76**
Різні прибутки:	
Зиск при продажі бондів	$22,474.49
Перенос до сирітського фонду	6,250.00
Разом	**$28,724.49**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$1,027,095.14
Сплачено гіпотечних позичок	17,989.06
Сплачено членських позичок	6,339.46
Разом	**$1,051,423.66**
Разом загальний прибуток на лютий 1988	**$1,914,460.14**

ВИДАТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1988

Виплати членам:	
Грошові звороти	$58,371.98
За дозрілі вивінувальні грамоти	82,943.00
Посмертні допомоги	86,173.00
Відсотки від посмертних допомог	81.14
Вкладки за дітей, яких родичі померли	183.26
Премії за реасикурацію	960.42
Допомога з Фонду Братського	1,050.00
Стипендії	200.00
Разом	**$229,962.80**
Видатки:	
Союзівки	$63,865.73
Книгарні і друкарні	105,998.44
„СВОБОДА" за орган	55,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$1,196.64
Лікарські бадання нових членів	578.08
Винагорода обласних організаторів	2,307.69
Кошти обласних засідань	2,291.09
Разом	**$6,373.50**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$12,916.68
Платня працівників	33,962.50
Премії за шпитальне забезпечення працівників	17,330.10
Асекурації	8,424.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпеченняк працівників	19,967.09
Разом	**$92,600.37**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$8,010.00
Книжки і друки	393.87
Банкові оплати	206,98
Вкладки до браських конгресів	10.00
Меблі і машини	606.50
Загальні канцелярійні видатки	3,114.27
Оплати до асекураційних урядів	4,515.73
Кошти правні	745.00
Кошти канадської канцелярії	201.13
Поштові оплати	1,800.73
Кошти друків і приборів	1,630.88
Обслуга машин	266.54
Кошти телефону	829.99
Загальні кошти подорожей	1,453.67
Разом	**$23,785.29**
Різні видатки:	
Страта при продажі бондів	32,736.22
Видатки з Фонду Оборони Укр. Спадщини	2,013.42
Виплати Відділу Братської Діяльности	7.00
Кошти компютеризаації	6,000.00
Відсотки від закуплених бондів	1,355.90
Разом	**$42,112.54**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$1,102,500.00
Закуплено уділи	5,982.51
Уділено позички на підклад грамот	2,886.76
Разом	**$1,111,369.27**
Видатки за лютий 1988	**$1,731,067.94**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ ФОНДИ:	
Готівка	$1,337,645.42	Забезпечений	$58,717,458.65
Бонди	45,269,976.63	Акцидентовий	1,623,535.38
Уділи	1,260,685.18	Братський	100,796.43
Гіпотечні позички	4,862,523.08	Сирітський	374,056.14
Позички на грамоти	677,444.96	Захисту	47,534.85
Реальності	1,193,125.23	Наглої потреби	86,185.27
Друкарські і електронічні машини	318,615.18		
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,925,000.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$60,949,566.72**	**Разом**	**$60,949,566.72**

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1988 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛЮТОМУ 1988 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у лютому	Сума забезпечення			Разом у 1988 р.
	Округа АЛЕНТАВН					
48	С. Івасечко	1	5,000			1
288	Д. Мушастий	1	2,000		1сп	1
		2	**7,000**		**1сп**	
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	1	25,000			2
337	О. Садовий	1	1,000			1
		2	**26,000**			
	Округа БОСТОН					
307	Д. Галожка	2	10,000			2
	Округа БОФФАЛО					
127	Марія А. Гаравус	1	3,000			1
360	М. Б. Гаврилюк	5	19,000	3АДД	2сп	5
		6	**22,000**	**3АДД**	**2сп**	
	Округа ЧІКАҐО					
220	Р. Ґут	1	2,000		1сп	2
379	В. Семків	1	5,000			2
		2	**7,000**		**1сп**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
240	Б. Семків	1	3,000			2
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Р. Татарський	1	5,000		1сп	2
174	А. Слюсарчук	5	19,000	2АДД		16
175	Я. Базюк	2	35,000			5
183	П. Залуга	1	1,000			6
		9	**60,000**	**2АДД**	**1сп**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
[illegible]5	Марія Савчак	1	3,000			1
70	М. Шеремета	1	5,000			1
		2	**8,000**			
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Д. Стець	1	5,000			9
	Т. Сливінський	3	8,000		2сп	
277	О. Гладун	1	2,000		1сп	1
387	Я. Олійник	2	10,000	1АДД		3
		7	**25,000**	**1АДД**	**3сп**	
	Округа НЮАРК					
27	Р. Лапичак	2	10,000			2
214	О. Твардовський	1	3,000			2
		3	**13,000**			
	Округа НЮ ЙОРК					
5	Стефанія Рудик	1	3,000			1
8	Марія Кульчицька	1	10,000			1
86	І. Сєрант	3	10,000			3
450	Евстахія Мілянич	1	100,000			1
		6	**123,000**			
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
353	Й. Рінник	3	11,000	1АДД		3
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	К. Хільченковський	1	3,000			1
153	Ю. Данилів	1	10,000			1
163	Т. Дуда	1	2,000		1сп	2
245	М. Мартиненко	1	5,000			1
331	І. Куйдич	2	5,000		1сп	2
424	В. Трипупенко	2	20,000			2
430	І. Кнігницький	2	10,000	2АДД		2
		10	**55,000**	**2АДД**	**2сп**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	3	11,000		3сп	3
63	М. Турко	2	10,000			5
96	М. Драпала	8	30,000		8сп	10
	Й. Полатайко	1	3,000			
338	Ольга Пишко	2	4,000		2сп	2
		16	**58,000**		**13сп**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	5	15,000	1АДД	2сп	5
66	П. Лещишин	1	3,000			1
217	С. Приймак	1	1,000			3
		7	**19,000**	**1АДД**	**2сп**	
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	4	28,000			13
305	Маргарета Гентош	1	3,000			1
		5	**31,000**			
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА					
271	І. Чопко	1	5,000			1
	Округа ТОРОНТО					
402	Анна Бурій	2	6,000			2
432	Ярослава Зорич	2	6,000			2
		4	**12,000**			
	Округа ТРОЙ					
13	П. Шевчук	1	10,000			1
266	В. Варшона	1	5,000	1АДД		1
		2	**15,000**	**1АДД**		
	Округа ВІЛКС БЕРІ					
29	Ольга Малищак	1	5,000			1
223	І. Гринчишин	1	3,000			1
		2	**8,000**			
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І. Геврик	1	3,000			1
	Округа ВУНСАКЕТ					
93	М. Іваницький	1	3,000			1
206	Л. Гардінк	2	50,000			2
		3	**53,000**			
	Округа ЙАНҐСТАВН					
230	Аннабеля Боровицька	1	3,000		1сп	3
	І. Кріль	1	5,000			
		2	**8,000**		**1сп**	
	Округа ЦЕНТРАЛІЯ					
355	С. Гасяк	1	2,000			1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
3	Н. Бойко	3	67,000			6
	М. Стецина	2	4,000		2сп	
368	А. Маринюк	1	10,000			3
		6	**81,000**		**2сп**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛЮТОМУ 1988 РОКУ

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у лютому	Разом	Забезпечення на суму: у лютому	разом	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	10	19	55,000	123,000	2
2.	Піттсбурґ	18	16	20	58,000	146,000	-
3.	Шамокін	17	5	14	31,000	125,000	—
4.	Алентавн	13	2	3	7,000	12,000	—
5.	Скрентон	5	—	—	—	—	—
6.	Вілкс Бери	7	2	2	8,000	8,000	—
	Разом	**100**	**35**	**58**	**159,000**	**414,000**	**2**
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
	Балтімор	8	2	5	26,000	34,000	—
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	6	7	123,000	133,000	—
2.	Сиракюзи-Ютика	14	1	1	5,000	5,000	—
3.	Рочестер	11	7	11	19,000	32,000	1
4.	Трой	8	2	4	15,000	75,000	1
5.	Боффало	6	6	9	22,000	30,000	3
	Разом	**69**	**22**	**32**	**184,000**	**275,000**	**5**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	3	5	13,000	26,000	—
2.	Джерзі Сиґі	10	2	2	8,000	8,000	—
3.	Перт Амбой	12	3	4	11,000	16,000	1
4	Пассейк	4	—	—	—	—	—
	Разом	**44**	**8**	**11**	**32,000**	**50,000**	**1**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1	Чікаго, Ілл.	31	2	10	7,000	117,000	—
2	Детройт, Миш.	20	9	29	60,000	253,000	4
3	Клівленд, Огайо	20	1	2	3,000	6,000	—
4	Янґставн, Огайо	7	2	4	8,000	28,000	—
	Разом	**78**	**14**	**45**	**78,000**	**404,000**	**4**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1	Ню Гейвен, Конн.	14	7	13	25,000	47,000	1
2	Бостон, Масс.	5	2	2	10,000	10,000	—
3	Вунсакет Р.Ай.	6	3	3	53,000	53,000	—
	Разом	**25**	**12**	**18**	**88,000**	**110,000**	**1**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1	Централна	6	1	3	2,000	8,000	—
2	Міннеаполіс, Мін.	6	—	1	—	10,000	—
3	Ст. Луїс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	**1**	**4**	**2,000**	**18,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	6	9	81,000	126,000	—
	Округи КАНАДИ						
1	Торонто, Онт.	21	4	7	12,000	22,000	—
2	Монтреаль, Квеб.	6	—	5	—	28,000	3
3	Ніяґара, Онт.	10	—	2	—	25,000	—
4	Захід Канади	14	1	1	3,000	3,000	—
	Разом	**51**	**5**	**15**	**15,000**	**78,000**	**3**
	Загальна сума	**410**	**105**	**197**	**665,000**	**1,509,000**	**16**

До великого...

(Закінчення зі ст. 2)

нади. Це був гідний показ нашої музичної культури, наших композиторів, нашого національного генія.

Зокрема до зовнішнього сектора належить підкреслити працю Крайового Комітету і його складової частини, що діє у Вашінґтоні. Наполеглива й жертвенна праця Комісій Організаційної і Публічних Зв'язків дала у висліді ухвалення в Сенаті резолюції про наше Тисячоліття. Відвідування усіх сенаторів конґресменів, доручення їм відповідної літератури — це велика, доцільна й успішна праця для добра нашої справи. Очевидно, що ця праця утяжлива вимагає часу, посвяти й коштів. А все це робить Крайовий Комітет зглядно його комісії, завдяки жертвенній праці осіб безкоштовно, лиш на покриття конечних коштів є вимога до нашої громади. Недавно в державному будинку законодавців відбулася зустріч з членами Сенату й Конґресу, присвячена справі нашого Ювілею. Про цю подію лиш згадую, бо докладніший звіт буде у нашій пресі. Все це вимагає відданої праці, старань, очевидно й видатків на зовнішню — публічну дію нашого Комітету. Передбачуючи важливість праці та її конечність у Вашінгтоні довелося Крайовому Комітетові зорганізувати постійне Бюро й установити постійного працівника у столиці для тяглости й щоденної праці та зв'язку із урядовими установами. Все це до певної міри можна назвати наші „домашні завдання".

А тепер кілька слів про неспівмірну працю, щоб протиставитися зовнішнім силам, які спряглися проти усіх проявів, усього життя включно із святкуванням нашого, так нашого, Ювілею українського народу. Крайовий Комітет у скромних своїх засобах і спроможності прийняв виклик і протиставився окупантові України. Активність нашої громади у вільному світі непокоїть совєтський уряд. Тому цей уряд підтримував московську так звану Російську Православну Церкву, що за згодою совєтського уряду почала енергійну пропаганду, щоб переконати Захід, що Володимир Великий охристив російський нарід і що Російська Православна Церква є прямим й єдиним спадкоємцем Хрищення Київської Руси, хоч в X сторіччі не було ані російської держави, ані оформленого народу, як російський чи московський. Ці ідеї поширюються при фінансовій допомозі безбожного комуністичного суспільства. Різними мовами світу появилися люксусові видання, можна почути пропаганду у радіопередачах і телевізії. Очевидно, що все це незгідне ані з історією, ані з етично-моральними засадами. Це стає засобом поширювання у західньому світі ідеології імперіялізму совєтської держави. Проти такого поступування доводиться нашому Крайовому Комітетові протиставитися. Чи ж уявляємо собі, що це зудар з Голіятом, що узброєний по зуби, є світовою потугою. І у цьому нерівному бою мусить в ім'я правди, в ім'я нашої спадщини, протиставитися Крайовий Комітет. У зударі для прикладу згадаю подію у Скрентоні, що її коментувала наша і чужомовна преса – і Комітет вийшов переможно. Це саме було у зударі з висланниками московської патріярхії у Балтиморі.

Це боротьба за нашу спадщину, за нашу правду, за нашу культуру, що її хоче присвоїти собі Росія, на яку немає права, бо вона у X сторіччі не існувала. А крім того згадана Церква, виконуючи доручення атеїстичного уряду, немає права говорити в імені християн українців, які є нащадками тих, що прийняли Християнство в 988 році.

Крайовий Комітет сподівається, що наше суспільство розуміє відповідальність і конечність витримати й вийти переможно у цьому змаганні з фальшивими пропаґаторами. І у цьому змаганні Крайовий Комітет сподівається всесторонньої підтримки громадянства. Можна сміливо сказати, що кожна дія нашого Комітету викликає завзяту протидію наших ворогів, що розпоряджують велетенськими коштами, політичними впливами, й кадрами відповідно вишколених людей.

А тепер декілька слів ще про наш Ювілей. Цей ювілейний рік пригадує нам, що наше духове коріння церковне і національне — знаходиться у Києві, бо там наші предки прийняли Христову віру. Зі слов'янських племен християнство об'єднало всіх в одну національну цілість, створюючи один народ. Християнство сприяло розвиткові культури і ввело наш нарід у народи культурного світу. Наш нарід розвинув свою власну, питому йому духовість-культуру додаючи протягом віків свого духа, культури й звичаїв, що їх виплекали наші предки. Це наша, а не російська спадщина. Християнство глибоко змінило увесь курс історії України. Воно визначило розвиток української культури у всіх його проявах. Воно дало ріст багатству духових і соціяльних вартостей. Боротьба Української Православної і Української Католицької Церков, поруч з українськими протестантськими деномінаціями, щоб зберегти свою віру та зберегти власне історичне багатство і релігійну спадщину продовжується й участь у цій боротьбі побіч нашої Ієрархії й усього українського народу бере активну участь і Крайовий Комітет Тисячоліття. Ця боротьба триває почерез нашу історію, а жертви народу дають надію, що ми її витримаємо до переможного кінця, бож висловився наш Геній у поемі „Кавказ": „Ми віруєм Твоїй силі і Слову живому, Встане правда!, Встане воля! І Тобі Одному поклоняться всі язики вовіки і віки!.."

У Ґлен Спей започатковано святкування Тисячоліття

Історичним днем для української громади у Ґлен Спей був четвер, 24-го березня, коли парох української католицької церкви св. Володимира о. Юліян Осадца і української православної церкви свв. Петра і Павла о. митрат Нестор Коваль та вірні обох парафій при співучасті хору під орудою інж. Осипа Гапія в Церкві св. Володимира торжественно, побожно і об'єднано розпочали святкування Тисячоліття Хрищення України екуменічним Молебнем в намірені українського народу. Зворушливим було для вірних, коли при кінці відправи священики обнімали один одного в ім'я братньої любови у Христі.

Опісля учасники церковної відправи заповнили залю під церквою св. Володимира, де відбулася програма, присвячена ювілеєві Тисячоліття. Програмою проводив д-р Євген Грабарчук, голова ювілейного Комітету Тисячоліття в Ґлен Спей. Отці спільно починали і закінчували програму молитвою. Д-р Є. Грабарчук у своєму короткому слові пояснив значення Хрищення України для народу; ця історично-релігійна подія в Києві була вирішальною для розвитку культури в нашій Батьківщині та дала силу нашим предкам з'єднано як нація поборювати небезпеки протягом століть.

Отець Юліян виголосив реферат в релігійному і патріотичному дусі. Він проаналізував вплив фундаментальної в історії українського народу події офіційного прийняття св. Володимиром Христової віри як державної релігії на розвиток української духовности, українських світоглядових форм і культури, та закликав громаду зустрічати ювілей християнської України не тільки величавими концертами і конференціями, але також духовним обновленням себе у Божій ласці та з національно-громадською єдністю і координацією наших спільних сил без огляду на віровизнання і партійної орієнтації для осягнення нашої спільної мети. Цього чекають від нас страждаючі брати і сестри в Україні.

Хвилюючим було, коли о. митрат Нестор Коваль у своєму слові перенісся думками у повоєнні часи, до таборових часів, коли наші брати і сестри, розвіяні хуртовиною по далеких від своєї дорогої землі країнах, єдналися і віра була запорукою їхньої рівноваги в обличчі небезпеки. Поселившися у безпечні країни, збільшився добробут, а з ним і непорозуміння. Отець закликав забути про різниці віровизнань, але не забувати, яку ролю Боже Провидіння призначило нам, відірваним від матернього пня, від українського народу, у цьому невтомному ювілеї. Хай ювілей буде немов національно-духовною обновою. При цьому отець висловив признання для ґленспейських парафій обох церков, що з'єднано і соборно при спільній дії витворилася атмосфера, яка сприяє з'єднано йти до спільної мети для добра народу і закликав „хай сяйво Христової віри освічує вашу працю дружністю і соборністю".

Петро Мельник, теперішній радний нашого міста, у своєму виступі підкреслив, що з прийняттям Христової віри почався процес формування і розвитку специфічних форм церковно-релігійного і громадського життя тільки нам властивих і входимо в святкування з великою спадщиною традицій, звичаїв, обряду.

Сестрицтво православної церкви під проводом Наді Журавель і жіноча секція церковної ради св. Володимира, очолена Анною Грицковян, угостили присутніх солодким і кавою. Дружні розмови у сімейній атмосфері продовжувалися ще довго. Під частостинию о. митрат Н. Коваль з гумором пояснив, що мистецько-духові програми святкувань потребують реальної основи для їх переведення, потребують фінансів. Після цього заклику була проведена успішна збірка грошей.

До речі буде згадати, що весною отці і вірні обох парафій почнуть серію запланованих екуменічних подій у святкуванні ювілею у всій його величі.

Михайло Кіндрачук

Шевченківські святкування у Керґонксоні

У Керґонксоні, Н. Й. вже ввійшло в традицію, що відзначення Шевченкових роковин влаштовує школа українознавства. І тому більша частина програми концерту була виконана виступами школярів.

Концерт відбувся в церковній залі в неділю, 13-го березня, о 12-ій годині, після Служби Божої. Перед вистроєним на сцені хором учнів управителька школи Ольга Равлюк відкрила свято, привітала присутніх і провадила програмою. Ціла програма складалася виключно з творів Тараса Шевченка. Учнівський хор проспівав „Заповіт", муз. К. Стеценка, акомпаньювала учениця Ева Панчишин. Хором провадила учителька школи Павлина Олексів. Адріянка Лонкевич продеклямувала вірш „Село", а Лариса і Наталка Панчишин — вірш „Весна". Марія Безлер продеклямувала вірш „Іван Підкова".

Після цих виступів школярів ведуча програмою представила поетесу, письменницю і заслужену діячку журналістики Наталю Лівицьку-Холодну, яка виголосила доповідь про життя і творчість Великого Кобзаря. Прелеґентка представила Тараса Шевченка, як символ волі, що злився з іншим символом — 22-го Січня: „...в своїй хаті своя правда і сила і воля". Вона подала обставини, в яких Шевченко виростав і формувався, що він мав два таланти: маляра і поета. На щастя українського народу, талант поета переміг і Тарас Шевченко дійшов до нас як поет — пробудник нації. Поява збірки його віршів „Кобзар" дійшла під кожну селянську стріху. Талант маляра він також ніколи не занехав. Завдяки його обом талантам він мав багато приятелів як серед земляків, так і серед інших національностей.

Прелеґентка поступово показала і підтвердила багатьма цитатами, що поет розумів і любив дітей, любив родину і часто зображав їх у своїх творах. Він описував тяжке життя жінки-кріпачки, дівчат-покриток, матерів-страдниць, в тому й страдницю Марію — Матір Божу.

Прелеґентка підкреслила, що Тарас Шевченко був глибоко віруючою людиною, що й видно з багатьох його творів, подала зразки творів, що побуджують народ до свідомости й спротиву та зазначила, що Шевченко ґрунтовно знав історію України, описував про події, що відбулися в минулому та вірив в її світле майбутнє: „Встане Україна... світ правди засвітить, і помоляться на волі невольничі діти".

Після промови продовжувано мистецьку програму. „Мені тринадцятий минуло" продеклямувала учениця Ева Панчишин, „Світанок" — учениця Софія Феліціяно, „Садок вишневий" проспівав учнівський хор, акомпаньювала Софія Феліціяно, вірш „Минають дні, минають ночі" віддеклямувала учениця Віва Феліціяно, „Реве та стогне" виконав учнівський хор, акомпаньювала учениця Марія Безлер, вірш „Сон" деклямував учень Андрій Кейд. Потім виступив чоловічий хор „Трембіта" 56-го Відділу ООЧСУ, диригент Степан Яц, і виконав чотири пісні: „Вітер віє" — муз. Йосифа Сніжного, обр. С. Яца, „Садок вишневий" — муз. Ю. Кириченка, обр. С. Яца, „Встає хмара" — муз. К. Стеценка, „Сонце заходить" муз. Роздольського, обр. С. Яца, „Мені однаково" продеклямувала пласт. юначка Ліда Підлуська, а пласт. юнак Ерко Кострюк — „Розрита могила". Членки 89-го Відділу СУА Анастазія Яц, Євгенія Рубчак і Лідія Яців прорецитували поему „Великий льох". Перед тим як почато рецитацію Л. Яців розказала історію подій, про які Шевченко описав у поемі. Мішаний хор „Золотий гомін" (диригент д-р Олег Волянський) проспівав пісні „Думи мої" — муз. Е. Козака, „Тече вода" — муз. С. Воробкевича, „Чого мені тяжко" — муз. М. Волошина, „Реве та стогне" — муз. Б. Лятошинського.

На закінчення програми Ольга Равлюк подякувала всім учасникам програми, а дітей похвалили. Треба зазначити, що діти були дуже гарно підготовані їх учителями. Концерт закінчено українським гимном.

Ольга Денисенко

Діяльність 61-го Відділу СУА у Виппані

У середу, 3-го лютого ц.р., відбулися Загальні збори 61-го Відділу СУА у Виппані. Збори відкрила колишня голова Тереня Ракоча коротким вступним словом і спільною молитвою.

До президії зборів запрошено представництво Округи, імпрезову референтку Ольгу Луків і господарську референтку Ярославу Городинську. Вибрано президію: Оксана Станько — предсідниця, Тереня Ракоча — секретарка. Відтак предсідниця відчитала порядок нарад і протокол з попередніх загальних зборів.

Після того відбулося звітування екзекутиви і референток. Голова Тереня Ракоча координувала та слідкувала за ходом праці. Репрезентувала Відділ на сходинах та імпрезах Округи, а саме — День Союзянки.

Заступниця голови Люся [illegible] при кожній потребі допомагала голові. Протоколувала на чотирьох сходинах Відділу. Рома Гадзевич, як кореспонденційна референтка Відділу, докладно повідомляла про всі імпрези та сходини і [illegible] 10 повідомлень. Протоколярна секретарка Оксана Станько написала шість протоколів і допомагала там, де бракувало рук. Касирка Іляна Паславська поінформувала про стан фінансовий і членство Відділу, який нараховує 36 членок і шість кандидаток. Виховна референтка Оксана Станько успішно провадила світличку наших малят, яких було вісім.

Пресова референтка Дануся Яворська поміщувала оголошення в українській і американській пресі та дописувала до „Свободи" і „Нашого Життя" звіти з виставок й інших імпрез Відділу. Про домашні вибори на базарах, сходинах та прийняттях дбали господарські референтки Ганя Кіцак і Емілія Вох. Музейно-мистецька і культосвітня референтка Нуся Денисик зорганізувала мистецький вечір, 400 дол. з якого було призначено на журнал „Наше Життя".

У Різдвяний час приготовлено українську виставку „Колядники" у Моррис Музею. Дохід (150 дол.) з виставки був подарований на Музей Моррис.

Хоч Відділ не мав референтки суспільної опіки, але голова подбала про поміч українській бабусі в Польщі, яка опікується двома внучками. Їй вислано 410 дол.

З нагоди 1000-ліття Хрищення України членки подбали про таблицю оголошень і її спонзора, яким є Офіс Бізнес Системс (Lanier).

Кожного року успішно відбуваються великодні базари, до яких Відділ вже підготовляється і цього року.

Після вислухання звітів представниця Округи Ольга Луків висловила признання голові і цілій Управі за діяльність і ведення Відділом.

На внесок голови контрольної комісії Слави Мулик уділено абсолюторію уступаючій управі одноголосно. Голова номінаційної комісії Тереня Ракоча представила листу нової управи: Тереня Ракоча — голова, Слава Мулик — заступниця голови, Оксана Станько — протоколярна секретарка, Елісавета Буняк — кореспонденційна секретарка, Іляна Паславська — касирка, референтки: Роксоляна Ласій — імпрезова, Оксана Станько і Іляна Паславська — виховні, Ганя Кіцак — суспільна опіка, Дануся Яворська — пресова, Нуся Денисик — мистецька і музейна, Ліда Черниченко і Леся Ласій — господарчі, контрольна комісія — Маргарита Нич, Христя Балинська, Ірина Біленька.

Після ділової частини зборів, яку закінчено молитвою, продовжувались товариські розмови при каві і солодкому.

Дануся Яворська

Сидять зліва: Оксана Станько, Іляна Паславська, Тереня Ракоча, Слава Мулик, Нуся Денисик, Дануся Яворська; стоять зліва: Леся Ласій, Ліда Черниченко, Єлисавета Буняк, Роксоляна Ласій.

Прощі до Богоматері

Важливий елемент християнської культури — це відпустові місця. Вони є цінною частиною і української релігійної спадщини. Зокрема марійські відпустові місця: Гошів, Зарваниця, Почаїв... Їх багато. Одні більше знані, одні менше. В усіх наших відпустових місцях були ікони Богородиці. У кожній місцевості — своєрідні ікони. Кожна з них мала власну історію з цікавими подробицями про чуда й ласки, що їх люди одержували від Бога за посередництвом Богоматері.

Деякі з тих відпустових місць дуже давні. Цілими віками сягають в давну давнину. Освячені вони вірою, молитвою, покутою та жертвою цілих поколінь. Відпустові місця — це духовні твердині та джерела Божої благодаті, небесних ласк, помочі та сили Божої.

Не дивно, отже, що віруючий народ з таким великим запалом й оправданим довір'ям горнувся до тих святих місць. Прощі до відпустових місць є важливою частиною християнської традиції. Прощі — це дуже корисна релігійна практика.

Відбути прощу до святих місць змушує нас застановитись над ходом цілого життя нашого. Християнське життя наше — це немов одна велика проща.

Проща до святого місця має точно означену ціль. Така подорож зосереджується на Бозі. Пригадує вона нам Божу присутність між нами. Прощі освідомлюють нас, що подорож життя нашого ми відбуваємо з Богом та в його присутності.

Правда, Бог всюди присутній. Одначе деякі місця на цьому світі більш наглядно говорять нам про Божу присутність. Виразніше і легше відчуваємо живу Божу присутність завдяки атмосфері чи духові тих святих місць.

Вселенський Архиєрей Іван Павло II проголосив Марійський Рік, який саме і сходиться із ювілейним роком Тисячоліття Хрищення Руси-України. Отой Марійський Рік апелює до християнського відчуття нашого віднайти змисл і святість прощ до відпустових місць, присвячених Божій Матері.

Своїм змістом і ціллю Марійський Рік запрошує нас зосереджувати свою увагу на святій особі Пресвятої Богородиці. Зі всіх людей вона найкраще відбула прощу власного життя. Це приклад і взір для нас. Нам треба уподібнитись до неї. Тому дуже вказаним було б відбути марійську прощу в цьому часі. Така проща допомогла б нам відчути правдивий зміст християнського нашого життя. Прощу ми поділяємо з іншими віруючими християнами-прочанами. Ми взаємно підтримуємо себе духово й утверджуємо у святій вірі.

Важливою частиною прощі завжди є спільні моління, співи побожних пісень й інших духовних практик. Спільно-разом відправляємо Божественну Літургію, присутупаємо до Святих Тайн, розполагаємо свої серця почуваннями розкаяння, навернення та виявами покути й жертви. Все це благородно й спасенно впливає на наше серце й на нашу душу.

На жаль, історичні наші марійські відпустові місця — Почаїв, Зарваниця, Гошів і інші — нам сьогодні недоступні. Від якогось часу панує там апокаліптичний стан, а ворог навіть молитись не дає.

Провидіння Боже, однак, у своєму відвічному пляні подбало про те, щоб ми, українці, могли молитись у марійському відпустовому місці. У святому Люрді, куди кожного року приїжджає около п'яти мільйонів прочан, маємо свою рідну церковцю, де відправляємо Святі Літургії й Молебні та співаємо рідні пісні на честь Богоматері. Разом з церквою маємо дім Сестер Служебниць, які вітають і приймають прочан і допомагають їм якнайкраще відбути час святої прощі. Крім цього, в безпосередньому сусідстві з церквою маємо дієцезальний дім, колишній готель, де прочани можуть замешкати й харчуватись на час свого перебування в Люрді. Отож, у чудотворному Люрді, в рідному оточенні, українські прочани можуть заспокоїти всі свої потреби як духові, так і мешкальні чи харчувальні.

Не маємо доступу під сучасну пору до давніх наших відпустових місць, але натомість маємо прекрасне й вигідне приміщення в цьому всесвітньому відпустовому місці, в тому місці, що його сама Пресвята Богородиця вибрала як свій трон ласки й благодаті. Марійський Рік запрошує нас до Люрду, щоб там у стіп Богородиці духово відсвіжити себе і там для себе і для своїх випрошувати душевної пільги й полегші.

Подаємо адресу церкви і мешкального нашого дому в Люрді: Eglise Ukrainienne a Lourdes 6, avenue Antoine Beguere, 65 100 Lourdes, France, Тел.(62)94-90-33. Maison Diocesaine des Ukrainiens 2, rue de Bourgogne, 65 100 Lourdes, France, Тел. (16)62-42-03-32 Compte postal de l'Association E.A.U.F.: C.C.P. AS.E.A.U.F. 62 66 90 R. Paris. Compte bancaire: B.N.P. Mission catholique ukrainienne en France 30004 (0387) 02697942 20.

Владика Михаїл Гринчишин

У ПОКЛОНІ ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ

Заходами Відділу Українського Патріярхального Товариства в Ню Йорку, у неділю, 28-го лютого, святочними ширшими сходинами відзначено світлу пам'ять Патріярха Йосифа. Святочні сходини відбулися при заповненій учасниками залі Наукового Товариства ім. Шевченка. Управа Відділу разом зі своїми членами й широким українським громадянством відзначили 25-річчя появи Блаженнішого Патріярха Йосифа на волі — у центрі світового християнства у Римі.

Відкриваючи святочну програму, голова відділу Микола Галів підкреслив, що ще замала перспектива, щоб можна було дати повну оцінку унікального життя і творчости св. п. Блаженнішого Йосифа. Мабуть нам, його сучасникам, з різних причин доволі трудно це зробити, хоч спроби роблено. Але слід підкреслити, що дуже вагому й глибоку оцінку Блаженнішого Йосифа зробив, таки під час похоронних обрядів, біля домовини Патріярха Йосифа вселенський архиєрей, Святіший Отець Папа Іван Павло II, який до Блаженнішого Коадютора Мирослава Івана у присутності Владики Івана Прашка сказав слова „Покійний боровся за справедливу справу", а згодом додав: „Його треба цінити, бо він мужньо ставав в обороні прав своєї Церкви". Це слова глибокого змісту, які є не тільки визнанням творчої праці Блаженнішого Йосифа, але водночас вказують нам на те, що ми повинні дальше за цю „справедливу справу" змагатися, бо само від себе нічого не станеться. Задумаймось над тим. Без змагань Блаженнішого Йосифа ми не мали б синодальної системи, яку ми сьогодні сприймаємо як самозрозумілу. Дивно і не зрозуміло, що деякі українські католицькі апологети, у католицькій пресі, ще по сьогодні цих фактів не спроможні догледіти.

Господар ширших святочних сходин представив промовця проф. Леоніда Рудницького з Філядельфії, який виразними мазками накреслив духову сильветку Блаженнішого Патріярха Йосифа, як неперевершену постать Христової Церкви XX століття. Він на маргінесі згадав, що відомий професор Ярослав Пелікан з Єйльського університету пише наукову біографію Блаженнішого Йосифа. Промовець підкреслив, що люди вбачали і далі вбачають, що Блаженніший Йосиф був мужем Божого Провидіння, якого Всевишній Господь нагородив особливими ласками. Також розказав епізоди про свої особисті зустрічі зі св. п. Патріярхом Йосифом. Підкреслив особливу людяність і непересічний інтелект Блаженнішого Йосифа. Він був особливий богослов, тонкий аналітик складних філософічних питань, автор багатьох наукових творів, зокрема його відома богословська праця про Святу Трійцю. Поділився розповіддю Блаженнішого Йосифа про те, як він на засланні писав історію Української Церкви і коли вже писав третій том, його переловило КДБ і забрало весь манускрипт.

Промовець зупинився над питанням молитви, яка в житті Блаженнішого Йосифа відігравала головну ролю. Вона завжди приносила йому полегшу, додавала сили і підтримувала на висоті Христового душпастиря. При цьому промовець згадав цікаві фрагменти з паломництва і розмови-молитви з Богом Блаженнішого отця Йосифа. Згадавши, що він був безпосереднім свідком молитви Блаженнішого, це була зворушлива розмова людини з його Творцем. Проф. Л. Рудницький особливо підкреслив елементи, які складалися на його духову силу, якими були три основні чинники: його велика людяність і зрозуміння складних людських проблем, любов до української науки і глибока віра до молитви. Ці три основні компоненти творили у Блаженнішого Отця Йосифа нерозривну цілість. Просім Всевишнього, щоб і нас наділив тією силою, яку мав наш Патріях, щоб і ми мали цю Божу ласку поборювати труднощі і перешкоди, які нам доля кидає на нашому шляху у друге тисячоліття нашого християнства. Після промови-слів, присвячених великому Мужеві св. п. Патріярхові Йосифові проф. Л. Рудницький висвітлив 15-хвилинний документальний відеофільм про Патріярха Йосифа. Л. Рудницький подав історію накручення цього фільму. Цей фільм був зроблений Баварською телевізією німецькою мовою і показаний на баварській телевізії, яку звичайно бачить приблизно десять мільйонів глядачів. Цей відеофільм не можна пускати на звичайних американських телевізійних апаратах, бо це є інша система, тому він був показаний на спеціяльному апараті, яким оперували Микола Рудницький і Андрій Головчак. У загальному це був цікавий і добре опрацьований монтаж з цікавим текстом, який виконав німецький теолог, спеціяліст релігійних фільмів.

Учасники святочних ширших сходин прослухали з великою увагою святочне слово проф. Л. Рудницького і з особливою цікавістю оглянули документальний відеофільм і своїми оплесками висловили свою вдячність за прослухане і побачене. Після цього присутні ставили цікаві запитання, на які Леонід Рудницький і Микола Галів давали вичерпні відповіді.

Голова відділу подякував усім присутнім за участь, проф. Л. Рудницькому за змістовне, вдумливе святочне слово, М. Рудницькому і А. Головчакові за висвітлення фільму, Любі Артимишин за приготування солодкого й кави і всім відданим паням, що принесли солодке.

Молитвою розпочато і закінчено святочні сходини.

М. Г.

ГІДНИЙ САЛЮТ ГЕРОЇНЯМ

Від давніх часів на сторінках української історії золотими буквами записані геройські вчинки українських жінок, яких щороку в лютому вшановує українська громада. Вшановує всіх знаних і незнаних, а „їм же ність числа", що свою працю і життя віддали в боротьбі за самостійну соборну українську державу.

Цьогорічне свято в поклоні героїням, поєднане з Тисячоліттям Хрищення України, відбулося в неділю, 21-го лютого, заходами відділу Комітету Українок Канади в Торонто в заповненій по береги великій залі Українського Культурного Центру і було під кожним оглядом вдалим.

На тлі гарно прибраної сцени з великим написом „У поклоні героїням" образом св. Ольги і портретами Ольги Басараб та Олени Теліги, прикрашеними квітами, сурмач Любомир Хабурський відіграв салют „Поклін героїням". Свято відкрила коротким словом Марія Шкамбара, голова відділу Комітету Українок Канади в Торонто.

Тріо „Верховина" в складі Надії Коханської, Богдании Ігнатович і Анни Яцишин, під мистецьким керівництвом Олени Глібович та у фортепіяновому супроводі Михайла Бубни, як завжди, знаменито виконали „Пренепорочна Діво", сл. М. Гайворонського, муз. А. Гнатишина, „У вечірний час", муз. А. Гнатишина, „Розвивайся", слова І Франка, муз. О. Бобикевича.

Святкове слово виголосила д-р Олена Тереля, що недавно вирвалися з „дому неволі". Вона знаменито сказала, „що важко про героїнь говорити, бо маємо їх багато". Перейшовши від історичних постатей аж до новіших часів, вона довше зупинилася на мисткині Аллі Горській, подала деталі з життя інших героїнь, що страждають по тюрмах та засланнях, або як найближчі особи політичних в'язнів, як св. п. Олена Антонів, Оксана Попович, Ольга Гейко, Оксана Мешко, Ганна Михайленко та багато інших. Олена Тереля гарною мовою і скромним безпретенсійним стилем розповіді станула в тіні своїх посестер, виявляючи їх геройчні вчинки, чим викликала живу реакцію і щирі оплески подяки.

Марічка Глібович (сопрано) студентка університету Західнього Онтаріо, при фортепіяновому супроводі Галі Михальчук, знаменито виконала „Богородице Діво" А. Гнатишина і „Любіть Україну" — сл. В. Сосюри, муз. М. Фоменка. Гарна постава, чудовий голос запевняє їй повний успіх у дальшій мистецькій кар'єрі.

Драматична поема Лесі Українки „Одержима" у постановці Аріядни Стебельської вийшла знаменито. Виконавцями були Зенон Хабурський (Мессія), Леся Смерек (Міріям) і студенти курсів українознавства ім. Юрія Липи. Для музичного тла вжито музику Гайдна — Служба Божа під час війни у виконанні хору і оркестри „Музікус Бортнянський" під диригентурою Мирона Максимова. Перед постановкою А. Стебельська коротко пояснила зміст поеми.

У кінцевій частині виступив відомий популярний хор „Бурлака" під диригентурою Олега Хмеля, який у фортепіяновому супроводі Галі Михальчук, рецитатора М. Хабурського і солістів Бойка та Т. Пришляка знаменито виконав „Під Твою милість" Д. Бортнянського, „Слава Володимиру" — сл. І. Омеляненка, муз. Б. Дніпрового, „Марш поляглим" — сл. І. Багряного, муз. Г. Китастого і „Люблю я тебе, Україно" — сл. О. Новицького, що на прохання публіки хор повторив під рясні і щирі оплески.

Національним гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено цю знамениту академію-концерт в честь українських героїнь, що тематично була також поєднана та проходила під знаком хреста і тризуба княгині Ольги і Володимира, у Тисячоліття українського християнства. Всі точки програми одержували щирі і рясні оплески за гарне виконання. Поклін героїням зложили численні організації, товариства, установи і окремі особи.

Відділ Комітету Українок Канади в Торонто, спільно зі своїми складовими організаціями, у своїй всебічній праці для добра української спільноти і народу не забуває своїх героїнь, пам'ятаючи слова Є. Коновальця: „Волі українського народу до самостійного життя не знищать ні ворожі тюрми, ні заслання, бо Україна є незабутнім бастіоном героїв і борців."

В. Дідюк

Діяльність Відділу СУА у Фініксі

Проминув ще один рік муравлиної праці 3-го Відділу СУА в Фініксі, Арізона. Членки, більшістю молоді, енергійні, які стараються проявляти свою діяльність на всіх відтинках суспільно-громадського життя.

Завданням нашим є розвинути культурно-освітню ділянку серед американського світу. Запізнати їх ближче із нашою історією, культурою, звичаями та боротися проти знеславлення українського імени. Членки беруть участь у всіх ділянках церковно-громадського життя: у відзначуванні 22-го січня, річниці відновлення української державности 30-го червня 1941 року, у святі героїв, Т. Шевченка, Листопадового Зриву та інших. Провадять школу українознавства, влаштовують свято св. Миколая, дитячу костюмівку, веселі вечорі та забави. Щороку в листопаді відбувається осінній баль, дохід з якого призначений на стипендійний фонд.

Цього року до програми балю включено виступ 12 молодих дебютанток, які із своїми партнерами гарно репрезентувались. Була це радість, не лише батькам, які сиділи на почесних місцях, але й для цілої громади Фініксу, бо це наша молодь, наша надія і наша майбутність.

Членки беруть участь також у різних конференціях місцевих американських жіночих організаціях, де мають нагоду обмінятись думками та познайомити їх із нашою працею, хто ми і до чого змагаємось. Грошові приходи черпаємо з членських вкладок, базарів, „Галло, Фінікс" та забав. Щоб в особливий спосіб відзначити 1000-ліття Хрищення України, Відділ виготовив і став власником 15 чудових історичних одягів, які своєю красою і багатством пригадують нам нашу могутню Княжу Державу. Це велике надбання 3-го Відділу, яке залишиться в історії громади Фініксу.

Перший показ цих одягів відбувся 17-го листопада 1987 року в будинку стейтового парляменту, на офіційному відкритті 1000-ліття Хрищення України. Підготовою свята зайнявся місцевий Ювілейний Комітет Тисячоліття Хрищення України, головою якого є інж. Володимир Чопівський. На відкритті були присутні губернатор стейту Арізона Іван Мікем, його співробітник Дж. Джордано, о. парох української католицької церкви Іван Кротець, з української православної церкви о. Іван Крестюк, голови всіх організацій, чисельна українська і американська публіка та представники преси і телевізійних станцій.

Свято відкрив голова Ювілейного Комітету В. Чопівський, а о. І. Кротець зворушливою молитвою в намірені українського народу започаткував ювілейний рік. Відтак губернатор відчитав проклямацію та проголосив 1988 рік — Ювілейним Роком Хрищення України. Пояснення до кожного історичного одягу давала Мирося Михайлів.

Другий показ історичного одягу відбувся на 25-ліття заснування української католицької церкви Успенія Пресвятої Богородиці в Фініксі. Перед чисельною публікою в присутності Владики Іннокентія, отців, та гостей, які із захопленням та ентузіязмом подивляли багатство і красу нашого народу. Жіночі одяги моделювали членки 3-го Відділу СУА. Шати Володимира Великого моделював Іван Зелений, дружинників — Тарас Чопко і Любомир Вірло. Всім виконавцям та всім тим, що чимнебудь причинились до підготови і виконання історичних одягів, складаємо щиросердечну подяку. Це наше спільне надбання, тому всім щире спасибі. Загальними річними зборами закінчено працю за 1987 рік.

До нової Управи на 1988 р. вибрано таких осіб: Надя Тефт — голова, Геня Чопівська, заступник голови, Христя Бойко — секретарка, Віра Томас — касирка. Референтки: Уляна Бадинська — культосвітня, Галина Ґроздев — імпрезова, Маріян Турів — організаційна, Ліда Дидик — зв'язкова, Ірена Масний — кореспонденційна, Ольга Сливка — пресова (україномовна), Надя Вірло — пресова (англомовна), Наталія Віятик і Мирося Михайлів — суспільна опіка, Марія Олексин, Стефанія Спільник, Марія Осадців, Марія Чопко — господарчі. Контрольна комісія: Галина Ґроздев, Наталія Віятик, Люба Зелена. Комісія до історичного одягу: Ольга Сливка, Мирося Михайлів, Геня Чопівська, Маріян Турів.

Ольга Сливка

Сходини в пам'ять Патріярха Йосифа

У неділю, 28-го лютого ц.р., Товариство за Патріярхат, відділ в Ню Гейвені, Конн. вшанував пам'ять покійного Патріярха Йосифа Сліпого Службою Божою, яку відправив отець Р. Ґолемба. Потім парафіяни зійшлися до церковної залі на сходини для вшанування світлої пам'яті Патріярха Йосифа. Отець Ґолемба перевів молитву „Отче Наш". Інж. Я. Троян представив д-ра В. Ленцика, головного доповідача, з Стемфорду, Конн. Д-р В. Ленцик виголосив змістовну промову і підкреслив, що ми зійшлися, щоб вшанувати пам'ять того, який є символом нашої страдальної Церкви. Така постать, як наш Патріярх, появляється раз на сто літ. Він був готовий, якщо зайде потреба, на жертву за свій нарід. „Схилім свої голови перед маєстатом Божим, що нам післав такого Батька" — такими словами закінчив прелегент.

Після того Віра Черне під власний акомпаньямент проспівала пісню „Аве Марія" Ф. Шуберта. Студентка Марічка Марків зворушливо продеклямувала вірш „Наш Патріярх" Мирослава Борисюка. Знова Віра Черне заспівала дві вперше виконувані пісні молитви композитора І. Соневицького — „Царю Небесний" і „Богородице Діво", які присутні прийняли рясними оплесками. Ще було кілька питань, на які професор В. Ленцик дав вичерпні відповіді.

Інж. Троян сердешно подякував всім виконавцям, а на закінчення о. Р. Ґолемба перевів молитву „Богородице Діво".

Орися Марків

Кредитівка „Основа" у Клівленді

Кредитова кооператива „Основа" у Клівленді закінчила 33-ий діловий рік і відбула 28-го лютого Загальні збори у присутності 49 членів. Зборами проводив довголітній голова Тарас Загаєвич, а перед звітами промовив голова Централі Українських Кооператив Америки інж. Дмитро Григорчук з Чикаго про значення української кооперації і її теперішній стан у діяспорі.

Перенесення бюра Кредитівки з Клівленду до будинку біля православного собору св. Володимира в Пармі виявилося правильним, бо збільшилася кількість членів і оборотові фонди на 32 відсотки до суми 1,45 мільйона, а рік закінчено балянсовою надвишкою 12,828.07 дол. Дивіденду виплачувано членам чотири рази в році у висоті 6 1/4 відсотка. Бюро відкрите для обслуги членів три дні на тиждень, але більше годин, як у минулому.

Члени перевибрали вибуваючих з управи, так що в цьому році Кредитівку дальше вестимуть громадяни: Михайло Добронос — голова, Тарас Загаєвич — заступник голови, Федір Кошколда і Ніна Ярема — скарбники, Василь Пономаренко і Яків Борсу — секретарі, Анатоль Рознятовський — референт позик.

У Кредитовому комітеті працюють Микола Клепач, Володимир Романів і Михайло Полічук, а контрольні функції виконують Степан Кікта, Леся Ґрайф і Михайло Лаврів.

Бюджет на 1988 рік встановлено на 138,000 долярів.

Спонзором „Основи" є товариство Український Культурно-Громадський Осередок, який також того дня відбув свої річні збори. Присутні розділили 2,400 дол. на українські цілі та вибрали нову управу у такому складі: Михайло Добронос — голова, Яків Борсу — секретар, Михайло Полічук — скарбник, Микола Клепач і Василь Котелевець — члени. У Контрольній комісії залишилися Степан Кікта, Маруся Попович і Антін Бабенко.

Степан Кікта

Можна набути пам'ятки з концерту в Лінкольн Центрі

Джерзі Сити, Н. Дж. — Як пам'ятку великого концерту у 1000-річчя Християнства в Україні, що відбувся в дні 14-го лютого в Лінкольн Центрі в Ню Йорку можна купити ще і тепер пропам'ятну афішу роботи мисткині-графіка Христини Зелінської в ціні 10 дол. Афіша в кольорах золотому та синьому, якими був первісно розмальований собор св. Софії в Києві, має величезну 30 1/2 інча на 22 інчі та може бути гарною прикрасою так в бюрах, як в крамницях чи приватних домах. Крім цієї афіші можна купити по ціні 100 дол. її репродукцію виконану на „сілкскрін" з власноручним підписом Х. Зелінської. Таких картин вироблено лише 100 примірників.

Окремо видана поема Тараса Шевченка „Неофіти", музичне оформлення до якої зробив сучасний український музик Мар'ян Кузан. Є у книжечці, що мистецько прикрасив наш мистець Святослав Гординський, видрукована на доброму крейдовому папері і подана рівнобіжно у чотирьох мовах — українській, англійській, французькій та німецькій з тим, що частини використані в ораторії М. Кузана є більшими літерами. Цю книжечку видану Секретаріятом Центрального Ювілейного Комітету Української Католицької Церкви у Вінніпегу можна купити за 5 дол.

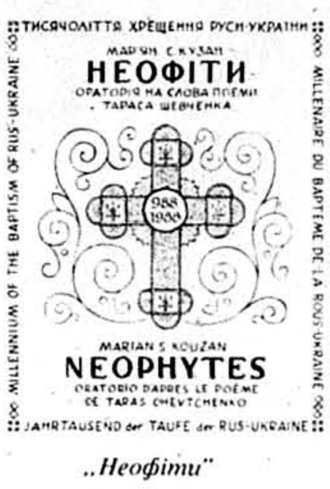
Не менше гарно та дбайливо видана післяконцертова пропам'ятна програма з концерту в Лінкольн Центрі в англійській мові, з програмкою концерту в українській і англійській мовах. В ній, крім програми концерту поміщені привіти від президента Р. Регена, губернатора Ню Джерзі Томаса Кейна, губернатора Джорджії Джо Герріса, з приводу повторення концерту в Атланті, і сенатора Билла Бредлі.

В програмі подані також інформації про Фундацію Мазепи, яка була спонзором концертів в Ню Йорку та Атланті, ряд світлин із концерту в Ню Йорку та із прийняття, що відбулося після концерту, а далі інформації про програму, про композиторів та їхню творчість і про виконавців разом із їхніми світлинами. Коротко та зв'язко сказано також про 1000-річчя Християнства в Україні, з призначенням поінформувати про це чужинців.

На кінці пропам'ятної програмки прізвища членів Фундації Мазепи, почесних спонзорів та членів хору з Атланти, що під проводом дириґента Вілліяма Нолла виконували програму так в Ню Йорку, як і в Атланті.

Пропам'ятна афіша

„Неофіти"

Післяконцертова програма

Розмір книжечки 8 1/2 ін. на 11 інчів. Папір — твердий блискучий.

Хто бажає дістати комплет усіх трьох пам'яток концерту, може їх набути за 15 дол.

Усі замовлення слати на адресу: Mazepa Foundation, Inc., 272 Old Short Hill Rd., Short Hills, N.J. 07078. Проситься долучити 1.50 дол. за пересилку.

У Вотервліті відбулися збори відділу ОАОЛПУ

Четвертого березня ц.р. відбулися річні збори відділу Організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (ОАОЛПУ) в залі Українського Клюбу у Вотервліті. Відкрив їх голова мгр Володимир Літинський, молитву провів о. Володимир Пашко з Трою. До президії вибрані: голова — д-р Л. Тарнавська, секретарка Ю. Шипилява. Вичерпний звіт з останніх річних зборів з 6-го березня 1987 року здав голова. На минулих зборах змістовну доповідь виголосила голова Централі ОАОЛПУ Божена Ольшанівська. У звітовому році вислано багато листів: до телевізійної станції Сі-Бі-Ес, у справі фільму „Втеча з Собібору", де українців представлено як німецьких коляборантів, до конгресмена Джіма Райта, голови американської делегації до СССР в обороні людських прав українців, до президента Роналда Регена перед зустріччю з Горбачовим у справі українських політв'язнів, до губернатора Маріо Квомо, до конгресменів у справі допущення до ЗСА українських полонених з совєтської армії в Афганістані. 150 конгресменів підписали листи до президента Роналда Регена. Голова переклав на англійську мову звернення українського полоненого до совєтських солдатів і вислав до преси у вільному світі. Заступники голови інж. М. Герець і мгр А. Дурбак доповнили звіт. Їм помагали у праці Алла Герець, Таня Дурбак, Юлія й Тарас Шипиляві. Скарбник М. Бучак звітував, що стан каси з 1986 року був 2,440 дол., колядування принесло 1,067 дол., пожертви — 153 дол., відсотки в банку 153 дол., разом приходів було 3,785 дол. Розходи: пожертви 515 дол. — 300 на конгресову Комісію у справі голоду в Україні у Вашінгтоні, 100 — на фонд оборони І. Дем'янюка, 50 дол. на Комітет 1000-ліття християнства в Україні у Вотервліті, 40 дол. на СУА, 25 дол. на Міжнародну Амнестію. Видатки на значки 154 дол., телефонічні розмови 147 дол. Разом видатків 1,074 дол. Готівка в банку 2,710 дол.

Я. Кушнір, контролер, перевів контролю книговедення, поставив внесення уділити абсолюторію уступаючій управі, що її після короткої дискусії прийнято.

Після дискусії вибрано нову управу: голова мгр В. Літинський, заступники голови — інж. М. Герець і мгр А. Дурбак, секретарі — д-р Л. Тарнавська і І. Дурбак, скарбник — М. Бучак, суспільна опіка — М. Літинська, контролер — П. Паращак.

Голова В. Літинський подякував за вибір і перейняв провід зборів. Ухвалено такі пожертви: по 50 дол. на католицьку і православну церкви на Лемківщині, 50 дол. на Кестон коледж, 200 дол. на конгресову Комісію у справі голоду в Україні, на видання її звіту.

Голова повідомив, що в Українському Клюбі у Вотервліті відбудуться такі імпрези: голова Централі ОАОЛПУ Божена Ольшанівська матиме доповідь про свою поїздку до Москви і до Києва 25-го березня, в 8 год.; голова Товариства єврейсько-українських зв'язків в Ізраїлі Яків Сусленський матиме доповідь 1-го травня в 4 год.; в суботу 4-го червня в 7:30 вечора Микола й Раїса Руденки матимуть зустріч з громадянством.

І. Д.

„Нехай це моє слово..."

(Закінчення зі стор. 1)

довела до злегковаження цілого шерегу проблем на чолі яких тепер стоять такі, як: національні, релігійні і расові проблеми, що починають розгойдувати будівлю СССР від країн Прибалтики аж до Закавказзя і Середньої Азії.

Явний вже прискорений спуск Москви в економічну прірву змушує її політичних провідників признаватись до зроблених помилок і довершених ними злочинів. З влаваною покірністю „нагрішившого ченця", Москва допомагає тепер догідним їй церковним всесвітнім об'єднанням, патронує Російській Православній Церкві, використовуючи її ієрархію на міжнародному політичному форумі, пактує і торгується з Ватиканом, зокрема коли йде про Україну.

Україна... Яке ж її ставлення до прилюдного признання провідників Кремля до помилок і злочинів та до обіцянок деццо „перебудувати і направити?" Передчасною була б відповідь на це питання, бо... бо Чорнобиль, це не лише тридцять кілька мучеників, що загинули у трагічну ніч, під час вибуху. Чорнобиль, — це ще мільйони тих, що не знають в якій мірі вони стали жертвою вбійчого проміння. Крім того, невимовно великим і пригнічуючим тягарем була і є дійсна дійсність нашої Святої Церкви і українського народу у цьому страшному XX столітті, щоб повірити пустопорожнім обіцянкам тих, хто огнем і мечем поневолював Україну, тим, що голодом виморювали мільйони українських хліборобських родин та вивозили мільйони синів і дочок нашого народу на призволяще в тундри і підбігунові околиці Сибіру та на закаспійські піски.

Проте, душа української нації не осліпла і не стала глухою. Навпаки, вона стала ще більше вражливою на кривду і знущання над нею, а водночас і більш обережною: вона постійно прислухається до гомону, що несеться з могил мільйонів мучеників і страдників українських, які кличуть до чину, але, водночас, і до ощадного та уважного господарювання людським життям. Поховані у тих могилах владно наказують нам, на Батьківщині сущим і поза її межами в розсіянні по всьому світі перебуваючим, жити і діяти в якнайбільшому об'єднанні, бо лише спільним зусиллям зможемо скоротити дні Страсного Тижня України і наблизити день її Великодня.

До цього кличуть нас і володарі віщого слова — українські мислителі, письменники, поети, літописці, та благовісники Божого Слова, всі ті, що у вічність відійшли, як і ті, що живуть і разом з нами радіють радощами і боліють смутками нашого народу.

Особливо захоплює і переконує відважне Слово студентів київських високих шкіл, скероване до державних чинників УССРеспубліки з жаданням: повернути українському народові даровані йому Богом скарби — насамперед Церкву Христову — Соборну, Українську і Православну та привернути українській мові почесне місце на всіх щаблях культурного, державного і громадського життя.

Нехай же це моє слово долетить до столичного Києва і відгукнеться у серцях тих молодих віком, що озброюють себе наукою та тих володарів слова і благовісників, що несуть українському народові на його духовне озброєння чисте, непорочне і сильне немов криця та всеперемагаюче слово!

Христос Воскрес!

Спогад про св. п. М. Барагуру

(Замість троянд у вінок її чеснот)

До глибини серця й душі сколихнула нами вістка про смерть св. п. Марії Барагури. Ще сорок років тому, під час таборових буднів у Німеччині, наші гарні взаємини з родиною Покійної були для нас сповнені неприхованої симпатії, любови й пошани до Марусі, її чоловіка й дітей — Дзвіні й пестливої Христини-Лялюні. Хоч давній це час, але блідими обрисами виринають перед нами пригаслі тіні злопам'ятних років людського горя в таборах переміщених осіб. Зате незатертим спогадом закріпилася в нашій пам'яті привітна, безпосередня, усміхнена, з почуттям гумору постать св. п. Марусі.

Св. п. Марія Барагура.

Вроджена скромність не змогла приховати її родинного походження, доброго виховання й кмітливого інтелекту. Покійна вже студенткою була гордістю своєї родини. Вона використала свої обдарування співпрацею в журналі „Наше Життя" і дописами в „Свободі". Тематика й стиль її писань близькі серцю й душі української людини. Мені як холмщанці пригадується її стаття про полоцько-белзьку, а тепер ченстоховську ікону Божої Матері: „Зберігся переказ про перебування Матері Божої у чудотворному місці на Холмщині в селі Турковичах", зокрема утвердилося в моїй пам'яті закінчення статті: „...вславлений чудами образ ченстоховської Божої Матері, це колишня ікона полоцько-белзької Богородиці, власність української землі й українського народу, силою загарбана і, як воєнний трофей, вивезена ворогом на чужину".

Для підсилення історичної правдивости цього твердження і сантименту до культу Богородиці цитуємо улюблену пісню холмщан, якої автором був о. Павелко:

Волинь Почаєвом славетна,
Яблочином — Підляшшя.
А Турковичами живе вся
земля холмська наша.

Тут був колись монастир,
ми його так любили.
Тепер його нам поляки
забрали і зганьбили.

До Турkович спішить
народ на ризиположення.
Тут від недуг і від турбот
шукає він спасення.

На могилках стоїть одна
маленькая каплиця —
До неї із небес святих
зійшла Пречиста Цариця.

Тут Мати Божа омофор
над нами простягає.
Тут наші предки із могил
встають, щоб бути з нами.

Не бійся кривди,
Холмщино, з тобою
Мати Божа.
А з Нею вірний холмський
люд всі кривди переможе!

Завдяки ред. Іванові Дурбакові ми ознайомилися зі студентськими роками Покійної, дізналися про її молодечі пориви й про пізніше життя, яке обірвалося передчасно, мов недоспівана пісня...

Покійна була незаступною, як центр домашнього вогнища, про що її чоловік так висловився під час тризни: „Не можу собі уявити більш ідеальної для мене подруги життя, як покійна Маруся, мрія моїх мрій...".

Слова Івана Франка бодай частинно допоможуть втишити жаль і тугу за втраченою без вороття дорогою людиною:

Де я не йду, що не почну,
Все тінь Твоя зо мною.

І кожний сміх,
момент утіх
Тьмить хмарою з мною.

Воскресни мій тихий Раю,
Моя Туго молода,
Моя Муко незабутня,
Моя Радосте бліда.

Наша пам'ять про Покійну Марію ніколи не померкне!

Константин і Надія Лідинські

Ділимося з Рідними, Друзями і Знайомими болючою вісткою, що дня 3-го квітня 1988 р. на 82-му році життя відійшов у Вічність

бл. п.

ЮРІЙ (СЛАВКО) КОЦЮМБАС

уроджений в місті Бібрка, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Парма, Огайо.

Залишив у смутку:
дочку — ГАЛИНУ
внучку — ДАРІЮ
сестрінку — ДАРІЮ ФЕДОРІВ з мужем ВОЛОДИМИРОМ та дітьми АНДРІЄМ і ЮРІЄМ
сестрінки в Україні та
дальшу Родину в Америці та Канаді

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З глибоким жалем повідомляємо, що дня 13-го квітня 1988 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча ДРУЖИНА І МАТИ

бл. п.

Стефанія Мирошниченко

ПАНАХИДА в п'ятницю, 15-го квітня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 16-го квітня 1988 р. о год. 9-ій ранком з цього ж заведення до церкви св. Юра, звідки Тлінні Останки будуть перевезені до похоронного заведення в Гантері, Н. Й.

ПОХОРОН в понеділок, 18-го квітня 1988 р. о год. 10-ій ранку на цвинтарі в Елка Парк, Гантер, Н. Й.

Горем прибиті:
муж — ТЕОДОР
дочки — МИРОСЛАВА
ГАЛИНА КУЗЬМА з мужем ЛЮБОМИРОМ

Американська газета згадує покійну писанкарку

(В. Б.) Місцева американська газета „Де Ріпортер Діспеч" із Вестчестер, Н. Й. в ч. за 3-го квітня ц. р. помістила вістку про смерть української писанкарки з Йонкерсу п. з: „Мері В. Парлямент відома з узорів на великодніх яєчках".

Мері Вакульчик-Парлямент, довголітня жителька Йонкерсу, яка, залюбки прикрашувала штудерними взорами виликодні яєчка, померла після короткої недуги 2-го квітня ц. р. в місцевій лікарні на 65-му році життя.

Покійна народилася 11-го серпня 1922 року в родині Антона й Олени з Макарів Вакульчик. Ходила до публічних шкіл у Йонкерсі й закінчила місцеву середню школу. Своє життя присвятила вихованню п'ятьох синів, а попри те залюбки гаптувала й дбайливо писала складні взорй на яєчках.

Незабаром після закінчення школи одружилася з Адольфом Вілліямсом, а після його смерти вийшла заміж за Михайла Трача в 1940-их роках. Другий її чоловік помер у 1957 році й вона повторно одружилася з Йосифом Парляментом. Залишила по собі численну родину — синів, сестру, брата й четверо внуків.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для Членів УНСоюзу Відділів 106-го та 379-го в Чикаґо, Ілл.

Починаючи від квітня цього року, **ЗБІРКА ВКЛАДОК** відбуватиметься, як і досі, **кожної неділі від години 10 30 ранку до 1-ої години по полудні, але в приміщеннях Українського Американського Клюбу, 2234 Вест Чикаґо Авеню, на першому поверсі, середні двері ззаду.**

Мґр Володимир Ничай, *секретар 106-го Відділу*
Василь Семків, *секретар 379-го Відділу*

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість стейт поштовий код

В 70-ліття П. Тарнавському — українському „війтові" у Філядельфії

Петро Тарнавський

Коли телефонуєте до нього, то або його телефон зайнятий, або його нема вдома. Його симпатична дружина Анна, яка ніколи не нарікає, виконує ролю його, а радше господарської секретарки, відповідає, що пішов на засідання і подає вам числа телефонів тих організацій, де його можна „зловити". Це звичайно буде або канцелярія УНС, Український Оселеок „Тризуб", ЗУАДК, Суспільна Служба Комбатантів чи Культурно-Освітній Центр.

Коли „зловите" його вдома, він не любить багато говорити по телефоні, він діловий, з ним полагоджуєте справу кількома реченнями.

Не згадуючи УНСоюзу, в якому він працює від початку свого приїзду до Америки, він вже 38 літ працює для тризубівської організації, в якій бере на себе різні зобов'язання, він кожнорічний голова номінаційної комісії і співтворець „ланцюгової системи" сплати тризубівського заборговання.

Його часто можна побачити на Тризубівці з лопатою в руках, зі собою носить поліси УНС і адреси всіх активних громадян Філядельфії, як рівнож має у кишені пару збіркових лист на різні цілі і при нагоді їх вживає.

Йому не можна відмовити, бо він сам дає на все, його ім'я можна побачити на різних збіркових листах, правду кажучи, на своїх збірках він втрачає, тому що більше жертвує як одержує від інших.

Не збираюсь числити всі ті вареники і голубці, що його дружина Анна протягом років приготовила на різні імпрези, ними можна, напевно, нагодувати цілу українську Філядельфію.

Його запрошують, і він приходить майже на всі імпрези різних організацій, іншими словами, його у Філядельфії люблять і поважають.

На одометрі його ще нестарого авта вже більше, як сто тисяч миль, які він переїхав в організаційних справах, він ніколи нікому не виставляє жодного рахунку за милі чи телефони, він платить сам.

Філядельфійський „війт" Петро Тарнавський недавно „розміняв" сімдесятку і не сповільнив темпа, в своїй праці для громади не любить, щоб йому робили ювілеї, бо на це він не має часу.

Я як „вічний секретар" в кількох організаціях зустрічаю його часто і подивляю його динамічний характер та патріотизм, бажаю нашому „війтові" ще многих літ продуктивної праці для української громади, а його дружині Анні висловлюю громадську подяку.

Ярослав Качай

Вечір Г. Черінь

Заходами малочисленного 84-го Відділу СУА і трохи більшого 102-го Відділу СУА, Округи Чикаго, членки яких є сусідками, відбулась 28-го лютого у залі церкви св. Йосафата в Манстері, Індіяна, гарна імпреза — репортаж про Перу відомої письменниці Ганни Черінь.

Голова 102-го Відділу Марія Лібер привітала авторку в короткому, щирому вступі і між іншим, сказала: „Ганну Черінь Бог обдарував талантами, а вона їх ще помножила. Вона постійно творить, пише, видає, плянує, шукає за новим. Творчість її різноманітна і цікава. Пише вірші, пісні і оповідання для дітей і молоді. Цікавиться молодим поколінням, нав'язує з ним контакти. Працюючи в університеті Чикаго, допомагає чим може українським студентам.

Г. Черінь багато подорожує і описує свої враження в репортажах. Письменниця має спеціяльний дар схопити смішні ситуації і характери".

Присутні мали нагоду почути її цікаву розповідь про далеку країну, в якій мало хто з нас побував, а яку Ганна Черінь так гарно і живо змалювала словами, що хвилинами було враження, ніби подорожуєте разом з нею і що зустрічаємося із гордими нащадками інків, які заселюють гористе, гарне, але таке убоге Перу.

Письменниця вплітає у свій репортаж багато оповідань про різних людей, з якими зустрічалась під час подорожей — чи то мешканців країни, чи туристів, та описує прерізні ситуації і пригоди, часто гумористичні. Це оживлює розповідь і приковує увагу слухачів. Подано дещо з історії Перу, про початки держави, синів бога сонця, за яких себе уважали інки. Змальовано їх культурні надбання та життя і звичаї їхніх нащадків, які тепер заселюють цю, мабуть, найкращу країну Південної Америки. Описано місто Ліма, в якому ніколи не падає дощ, хіба тільки часом взимку поросить мряка. В цьому місті є славний музей Перуанського золота, де є залишки скарбів інків, що їх не дограбували окупанти-еспанці.

Авторка розповіла про старовинне місто Куско, яке лежить на висоті 11,000 стіп над рівнем моря і про славне, відкрите щойно в 1911 році таємне місто інків Мачу-Піччу.

Ми почули опис Амазонських джунглів та ріки-велетня і міста Іквітос, що побудоване на воді Амазонки, як Венеція на каналах. Почули про Паракас на півострові Тихого океану, де є і піскова пустеля і розкішна оаза з джерельним озером, заквітчана свіжою зеленню дерев і квітучих кущів.

На закінчення програми присутні почули зразки перуанської музики і побачили гарні прозірки із короткими до них поясненнями чоловіка письменниці Степана Панькова. Він залюбки і вміло фотографує під час їхніх подорожей.

Присутні мали ще додаткову приємність, бо перед програмою могли подивитись на виставку українських ляльок, виконаних Ганною Черінь. Ляльки ці — не куплені. Вони є вирізані із білого сукна у всяких позах і тоді зодягнені у народне вбрання з вишивками, вінками, стяжечками, намистом, а „хлопці" у смушкових шапках. Багато є пар з різних областей України. Є кілька в історичних старинних одягах. Є ляльки наших історичних постатей — князя Володимира Великого, княгині Ольги і князя Святослава. Є гарна група, що „танцює" нашого гопака (а не ґопака, як танцюристи Вірського).

Творча (руками теж) поетеса прецензійно вишила своїм лялям лиця і одягнула їх зі знанням питоменностей одягу різних областей.

Можна собі уявити, скільки часу потрібно було, щоб надбати таку велику збірку унікальних ляльок. І як Ганна Черінь, крім усього іншого, ще знаходить час і на таке мистецтво!

На закінчення Марія Дорожинська, голова 84-го Відділу, вручаючи китицю квітів, подякувала письменниці та її чоловікові за програму, посестрам-союзянкам за співпрацю, а присутнім за участь.

Ганна Черінь відмовилась від гонорару; увесь дохід призначено на фонд, що потрібний для закінчення праці Комісії Дослідження голоду 1932-33 рр.

Марія Дорожинська

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Українець виграв міжнародний шаховий турнір в Ню Йорку

Сенсаційну перемогу в найвищій міжнародній секції шахового турніру „Ню Йорк Овпен — 1988", що відбувся 21-30-го березня ц.р. в Манґеттені, здобув 18-літній міжнародний майстер Василь Іванчук, уродженець Бережан, який тепер живе у Львові. Шість перемог та три реміси (без поразок) дали Іванчукові чисте перше місце вислідом 7.5:1.5 та непересічну, як на шахи, нагороду в сумі 20 тисяч долярів (які, очевидно забере шахова Федерація СССР). Друге місце зайняв кубинський гросмайстер Гарсія 6.5:2.5 точок, а третє місце поділила група гросмайстрів, усі з вислідами — 6:3, а саме: Тукманов і Чернин (обидва з України), ДеФірміян (ЗСА), Івановіч (Югославія), Моровіч (Чіле), Гроспетер (Мадярщина) та Ларсен (Данія). Як звичайно, усі три шахісти з України офіційно виступали як представники СССР.

На звітовий турнір прибули 63 учасники з цілого світу, в тому числі 37 гросмайстрів та 16 міжнародних майстрів. Перемога Іванчука подиву гідна тому, що він формально ще не гросмайстер (хоч ним напевно невдовзі стане), а перед турніром був клясифікований між учасниками всього на 17-му місці. Жертвами переможного походу Іванчука впали в поданому порядку: майстер Стовн (Канада), міжнародний майстер Фойшор (Румунія) та гросмайстри Смейкал (Чехо-Словаччина), Тукманов та Івановіч. Після ремісу з гросмайстром ДеФірміяном прийшла перемога над найвище клясифікованим змагуном турніру гросмайстром Ґульком (ЗСА, донедавна СССР) і на закінчення два реміси з гросмайстрами Черниним і Гроспетером, в ситуаціях, де виграші вже були для першости в турнірі Іванчукові непотрібні.

Досі Іванчук був відомий тільки як зірка між юніорами СССР: першун Турніру молодих майстрів у Таллінні, Естонія, в 1986 р., та чемпіон юніорів Европи і віцечемпіон юніорів в 1987 р. Тепер в Ню Йорку Іванчук вперше поміряв свої сили з цілим рядом дорослих гросмайстрів і доказав, що потрапить і їх перемагати. Загальна опінія є, що Іванчук це величезний природний талант, а його гра викликає подив. Від себе додам, що тільки толі, коли цей талант він зуміє поєднати з енциклопедичним знанням модерної теорії (як це зробили Фішер, Карпов і Каспаров) відчиняться Іванчукові двері до шахового Олімпу. Покищо можемо тільки побажати йому дальших успіхів.

Шаховий репортер Герольд Шонберг захоплено звітував про перемогу Іванчука в „Ню Йорк Таймсі" з 31-го березня ц.р., але „обов'язково" назвав цього українського шахіста „російським" і то в заголовку рецензії. Автор цієї статті зареагував на цю неточність листом до редакції тієї газети.

Д-р Орест Попович

Спортовому роду нема переводу

З кожним днем наближаємося до Української Спортової Олімпіяди, що, як відомо, відбудеться наприкінці травня у Філядельфії. Більшість зголошень до участі у змаганнях тієї Олімпіяди вже є на руках окремих провідників, деякі хронічні „зпізнювачі" вишлють свої зголошення в найкоротшому часі.

Завершено зголошення дружини до турніру копаного м'яча, в якому змагатимуться вісім дружин в групі старших і чотири дружини в групі юнаків. Верифікуючи склади цих дружин, голова турніру Євген Чижович звернув увагу на факт, що в них є включені футболісти вже другого покоління, сини колишніх відомих українських футболістів, які гідно репрезентували українців у цьому спорті колись в Европі, пізніше в ЗСА і Канаді.

У складах дружин „Львова" з Клівленду знаходимо таких футбольних нащадків, як Росул, Жига, Губач, Шепарович, Голубець і Клек.

У дружині СТ „Україна" Торонто — Дичковський і Ригайло. В „Чернику" Дітройт — Шалай, в УСО „Тризуб" Філядельфія — Козак, в УСВТ „Чорноморська Січ" — Бакун, Є. Чижович мол., Лужняк, Вільчак і брати Науменки.

Ни виключено, що в складах цих дружин виступатиме більше таких футбольних нащадків, батьки яких змагалися у складах українських дружин в Україні чи інших країнах світу. І цей факт заслуговує на особливу увагу. Не сумніваємося, що на змагання футбольного турніру прибудуть ентузіясти цього спорту, щоб побачити нащадків колишніх футболістів, які продовжують розпочате діло їхніми батьками.

Українці в чемпіонаті Европи в настільному тенісі

Наприкінці березня ц.р. в Парижі розпочався чемпіонат Европи в настільному тенісі, в якому беруть участь теж найкращі таланти з України. На жаль, вони змушені виступати в збірній СССР, яку автоматично ідентифікують збірною СССР. Така вже незавидна доля поневоленого народу, якого обкрадають окупанти теж у спорті.

В першій рунді змагань Олена Ковтун з Харкова елімінувала Моніку Фрей з Швайцарії — 3:0, Борис Розенберг з Одеси переміг Гурхана Ялдиза з Туреччини — 3:2. Володимир Дворак з Києва зазнав поразки з Ендру Скайлетом з Англії — 2:3.

Збірна СССР — збірна Греції 4:0

У збірній СССР виступає 10 українських футболістів, у більшості з київського клюбу „Динамо". Усі чотири переможні голі для СССР здобули українські футболісти: Протасів — 3 і Литовченко, обидва нині виступають в складі київського клюбу, до якого їх перенесли з Дніпропетровського „Дніпра". Ця збірна СССР виступає під проводом київського тренера Валерія Лобановського, якому київські любителі футболу роблять вже відкриті закиди, що він більше дбає за виступи збірної, як київський клюб. І так воно виглядає. Після виснажливого виступу зі збірною Греції київський клюб зустрів у себе вдома московський „Спартак" і зазнав поразки 1:2. Отже „старші брати" з футбольної Федерації складають календар так щоб „малороси" здобували Росії славу на міжнародній арені, а на внутрішньому чемпіонаті домінували російські клюби.

(от)

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 10.

М. Копач, Елмвуд Парк	53.27
Б. Пухальський, Асторія	22.00
Х. Степаник, Корона	20.00
В. Береза, Санта Барбара	12.00
Я. Ганкевич, Чикаґо	12.00
д-р П. Демус, Мокена	12.00
М. Кротюк, Денвер	12.00
В. Максимюк, Олбані	12.00
В. Никифорук, Джексон Гайтс	12.00
П. Стрижаченко, Рочестер	12.00
М. Баніт, Бруклин	10.00
М. Косарчин, Сан Гозе	10.00
М. Крижанівська, Рочестер	10.00
М. Курляк, Баффало	10.00
П. Кучкуда, Брик Тавн	10.00
Н. Мандрусяк, Флоргем Парк	10.00
М. Онисько, Мінотоля	10.00
Ю. Юрчишин, Бостон	10.00
Ю. Вальчук, Аннандейл	7.00
Е. Гречило, Лонґ Айленд Сити	7.00
П. Німилович, Стактон	7.00
М. Світій, Бруклин	7.00
М. Скробала, Баффало	7.00
М. Романів, Норт Берґен	7.00
О. Бриньовська, Ню Гейвен	5.00
О. Бунецька, Вестон	5.00
Ю. Гординський, Ірвінґтон	5.00
М. Куновський, Чикаґо	5.00
М. Кушнір, Парма	5.00
М. Легета, Дітройт	5.00
М. Мірчук, Лівінґстон	5.00
Т. Павлик, Асторія	5.00
М. Петрига, Іст Медов	5.00
Е. Скоцько, Силвер Спрінґ	5.00
М. Слаби, Юньйондейл	5.00
Р. Топубяк, Бостон	5.00
К. Шевчук, Лексінґтон	5.00
Л. Шеремета, Ню Кесл	5.00
Й. Гома, Бриджпорт	4.00
Л. Петрі, Чикаґо	4.00
Я. Кравчук, Парма	3.00
В. Бахір, Риджвуд	2.00
К. Бойко, Н. Провіденс	2.00
В. Боляк, Гартфорд	2.00
І. Борисенко, Пеорія	2.00
П. Бурик, Асторія	2.00
А. Вацлавський, Форест Гіллс	2.00
В. Винницький, Філядельфія	2.00
М. Війтович, Ст. Пітерсбурґ	2.00
К. Гадзевич, Гартфорд	2.00
М. Гейніш, Бренфорд	2.00
І. Гельо, Філядельфія	2.00
І. Гордійчук, Клірвотер	2.00
В. Горський, Гемтремк	2.00
Е. Гуцайлюк, Аллентавн	2.00
О. Дубик, Гамілтон Сквер	2.00
С. Еліяшевська, Парк Ридж	2.00
П. Завадська, Клівленд	2.00
М. Зизюк, Елленвілл	2.00
М. Зінко, Парма	2.00
В. Зозуля, Рослідейп	2.00
Н. Карачевська, Йонкерс	2.00
Н. Кирилів, Чикаґо	2.00
М. Кіржецький, Трентон	2.00
Ю. Ковальчук, Йонкерс	2.00
М. Козюпа, Ірвінґтон	2.00
І. Коноба, Н. Арлінґтон	2.00
Р. Кордуба, Воррен	2.00
М. Корженьовський, Філядельфія	2.00
Ю. Костюк, Ґлен Спей	2.00
П. Крамаренко, І. Вінсор	2.00
Ф. Кудрик, Кінґ оф Прашшя	2.00
М. Кушнір, Філядельфія	2.00
Р. Лесів, Вудбайн	2.00
М. Лешак, Філядельфія	2.00
Я. Лучанко, Філядельфія	2.00
І. Маланчук, Гантсвілл	2.00
О. Матула, Потомек	2.00
О. Миколайська, Черри Гіллс	2.00
Н. Н.	2.00
М. Ніньовський, Воррен	2.00
З. Осінчук, Форт Вейн	2.00
П. Павленко, Еверґрін Парк	2.00
Г. Проскурин, Довнерс Ґров	2.00
О. Рак, Лонґ Айленд Сити	2.00
Т. Росоляк, Парма	2.00
Гр. Слобода, Керґонксон	2.00
П. Соломко, Чикаґо	2.00
П. Стецина, Ірвінґтон	2.00
Т. Тилявський, Рочестер	2.00
Г. Томачук, Тотова Боро	2.00
Р. Хариш, Філядельфія	2.00
Е. Хмаренко, Говелл	2.00
М. Цимбалістий, Каїро	2.00
Е. Шафран, Форест Гіллс	2.00
Д. Шпак, Керґонксон	2.00
А. Шпиталь, Чикаґо	2.00
В. Ягла, Гетборо	2.00
А. Ямрозик, Джексон Гайтс	2.00
Е. Ярмолюк, Расселлвілл	2.00

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

• РОЗШУКИ •

Кость Савчак пошукує свого родича з Лемківщини **ВАСИЛЯ САВЧАКА.** Ласкаво прошу відгукнутися на адресу: OLHA HNATYSHAK, Hugo Printing, c/o Mr. Eugene Lischynsky, 1085 Catalyw St. Schenectady, Conn. 12303